

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2009.

JANVĀRIS/FEBRUĀRIS

Nr. 1 (619)

Skolas saime ar Ziemsvētku vecīti Ziemas saulgriežos, 2008. gada 21. decembrī

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 14. februārī plkst. 7.00 „Sirsnīņu balle”; vadīs Dziesma Tetere, Artūrs un Edvīns Rūši
- 22. februārī plkst. 12.30 Dienvidkalifornijas latviešu sabiedriskā centra biedru (ziedotāju) pilnsapulce
- 8. martā plkst. 12.30 Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona atcere
- 15. martā plkst. 12.30 DK Latviešu biedrības pilnsapulce biedrības telpā

Dienvīdkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas paūz tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101

Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

**Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmē-
jdarbības karti – \$6.**

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; fakss: 310-377-5235

E-pasts: arais1@verizon.net

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) mājaslapa:

www.alausa.org e-pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

www.daugavasvanagi.org

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

**Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vī-
zas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/**

DK LB VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis,
Valdis Ņeris, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis,
Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātorē
angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Aldis
Rauda, Dace Taube (biedrības pārstāvē latviešu nama
valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu
vadītāja).

**Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa,
Helēna Hofmane**

**DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā
trešdienā Losandželosas latviešu namā**

IB metiens – 360 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

**Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026,**

tālr.: 213-250-3857; el. pasts: Dobele@aol.com

**Visi, kuŗi vēlējās, gadu mijā varēja liet laimes
Jāņa Daugavieša uzraudzībā – attēlā to dara Jūlija
Plostniece. Laimes jau nekad nevar būt par daudz!**

**DIENVĪDKALIFORNIJAS LATVIEŠU
BIEDRĪBAS VALDES LOĶEĶĻI NOVĒL
VISIEM BIĻETENA LASĪTĀJIEM –
LAI LAIMĪGS 2009. GADS!**

SVEIKS LAI DZĪVO!!!

2009. gadu latviešu namā sagaidīja apmēram 100 vietējo un no citām pavalstīm ciemos iebraukušo tautiešu. Jaunais gads atnāca ļoti ātri, jo bija daudz ko darīt – vispirms kārtīgi jāpamieļojas ar pašmāju saimnieču gatavoto ēdienu, kuŗa pietika un vēl pāri palika, jānoskatās šī gada notikumu attēlu izrāde, ko bija sagatavojusi fotografe Gunta Šķēle, jānoklausās Ivara Mičuļa dziedātās dziesmas, jādejo, jālej laimes. Darāmā bija tik daudz, ka pat nebija laika uzņemt kopējo foto, par ko, protams, žēl.

Tūlīt pēc pusnakts tika apsveikti septiņi mūsu kopienas aktīvi locekļi, kuŗiem 2009. gadā ir apaļas jubilejas, attēlā no kreisās: **Jānim Taubem – 80 gadu; 70 gadu – Marģeram Matulim, Aleksandram Briškam, Annai Ābelei, Kārlim Milleram, Dainai Bīriņai un Lilijai Raisjānei.** Lilija dzimusi tieši 31. decembrī, tātad var teikt, ka visi Jaungada gaidītāji svinēja arī viņas jubileju. Jubilāriem par godu bija izcepts kliņģeris, netrūka dzi-

mumdienas tortes un lieki teikt, ka gan kliņģeris, gan torte bija ārkārtīgi gardi.

Vairāki tautieši, kuŗi uz balli dažādu iemeslu dēļ neatnāca, interesējās, kā bijis, kas bijis, cik bijis. Jaunā gada gaidīšanu var salīdzināt ar Rožu parādi – tā atkārtojas gadu no gada, vienmēr ir it kā tas pats, bet ne gluži. Ir bezgala jauki būt tautiešu pulciņā latviešu namā tik svarīgā brīdī, pusnaktī saskandināt ar visiem šampanieša glāzi, novēlēt citiem laimīgu jauno gadu un dzirdēt līdzīgus vēlējumus, apskauties un samutēties. Balles apmeklētāji ir pateicīgi rīkotājiem – zāles greznotājiem, ēdienu gatavotājiem, mūzikim Tālim Valdim, kas dziedāja un spēlēja gandrīz nepārtraukti, skaņu un gaismu rēgulētājiem; arī tiem, kuŗi pēc balles visu novāca, nomazgāja, sakārtoja, iztīrīja. Mēs esam laimīgi, ka mums ir savs nams un ka varam dzīvot divās pasaulēs! Lai tā būtu vēl daudzus gadus!

Vai Latvijas 90 gadu jubilejā esam sasnieguši mērķus, par kādiem cīnījāmies trimdā?

9. Saeimas deputāta Ulža Gravas runa Losandželosas latviešu namā Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībās 23. novembrī

Pagājuši 90 gadi, kopš Latvija deklarēja savu neatkarību. Neatkarību, brīvību, demokrātiju pirms trīs paaudzēm ieguvām, tad atkal pazaudējām un pirms 18 gadiem atkal atguvām.

Sava nozīme noteikti bija arī mūsu darbībai trimdā, kad faktiski bijām vienīgie, kuŗi neļāva pasaulei aizmirst Baltijas valstis.

Vai Latvija ir tāda, par kādu mēs vairākās paaudzēs cīnījāmies? Vai lepni va-

ram svinēt neatkarības pasludināšanas jubileju? Vai mūs māc rūpes, ka tomēr saules mūžu brīvai, demokratiskai, plaukstošai, patriotiskai Latvijai vēl neesam nodrošinājuši?

Atbilde nemaz nav tik vienkārša. Latvija ilgu laiku bija okupēta. Okupācija atstājusi dziļas sekas. Iedzīvotāju sastāvs Latvijā mainījies. Domāšana mainījusies, pat vērtības ir mainījušās.

Milzīgā tautas vienotība, ko piedzīvojām pirms 20 gadiem, sākoties Tautas frontes kustībai, jau tālu pagātņē. Tāda vienotība rodas atkal tikai uz pavisam īsu brīdi Dziesmu svētkos vai uzvarot kādai Latvijas sporta izlases vienībai. Attieksme pret latviešiem ārzemēs ir mainījies. Piektajā Saeimā no 100 deputātiem veseli 18 bija no rietumiem. Tagad esam tikai trīs.

Droši vien liels Latvijas iedzīvotāju skaits pievienotos Rīgā krievu valodā iznākošā laikraksta *Телеграф* korespondenta viedoklim, kad atgriezās Latvijā un uzvarēju konkursā, lai vadītu Latvijas sabiedrisko televīziju: „Vai tiešām Latvija ir tik nabadzīga, ka par televīzijas ģenerāldirektoru jāpieņem cilvēks, kam pieredze Latvijā bijusi tikai sešus gadus, turklāt pirms 56 gadiem un tikai līdz sešu gadu vecumam?” Tagad šiem savas dzīves pirmajiem sešiem gadiem Latvijā esmu pievienojis vēl sešus gadus. Tie varbūt nav bijuši vieglākie vai priecīgākie mūža gadi, bet nekad neesmu izjutis tik lielu gandarījumu, kā šai Latvijā pavadītajā laikā. Man dzīvē vienmēr uzsmaidījusi laime. Latviešu sabiedrība trimdā man savulaik uzticēja visus galveno organizāciju amatus, bet arī Latvija var kļūt par visu iespēju zemi. Man tika dota iespēja ne vien vadīt nozīmīgu plašsaziņu tīklu, bet, bū-

dams politiskās partijas „Jaunais laiks” ģenerālsekrētārs, izveidoju tās nodaļas visā Latvijā, kā arī darbojos tiešā politiskā dzīvē gan vietējā, gan visas Latvijas mērogā, proti, Liepājas pilsētas domē un tagad Saeimā. Nevienam latvietim ārzemēs nav par agru vai par vēlu izlietot savas zināšanas Latvijas turpmākā attīstībā. Ikviens ir laipni gaidīts Latvijā un garantēju, ka Rīgas ielās katru dienu satiksīt tikpat daudz seno draugu un paziņu kā jebkuŗos Rietumkrasta Dziesmu svētkos.

Latvija ir kontrastu zeme. Vēl jāiegulda daudz darba, lai, sagaidot Latvijas 100 gadu jubileju, visa tauta būtu laimīga. Bagātība mijas ar nabadzību, nacionālās vērtības spēkojas ar tieksmi pēc personiskās labklājības, nākotnes vīzija ar izdzīvošanas grūtībām, godīga valsts pārvalde ir asā sadursmē ar korupciju. Mazākumtautību prasības bieži ir pretstatā ar lojālītāti pret valsti, neskaidri ir jēdzieni tolerance, patriotisms, demokrātija. Svarkausi starp dzimstību un mirstību nav vienlīdzīgi utt. utt. Līdzdalība stabilā pilsoniskā sabiedrībā vēl ir vāja. Darba tiešām netrūkst. Taču par spīti šiem kontrastiem šķiet, ka cīņā labais tomēr ņem virsroku.

Sāksim ar pašu elementārāko – cīņu starp dzīvību un nāvi. Latvijā joprojām mirstība pārsniedz dzimstību. Pēdējos 15 gadus mirušo skaits bija lielāks par 30 000, bet dzimstība svārstījās ap 20 000. Tagad ar katru gadu dzimstība pieaug, un pēdējā mēnesī dabiskais pieaugums vairs bija tikai 200 dvēseļu minusos. Palīdz valsts mēroga atbalsts jaunajām māmiņām, un dzimstība ievērojami pieaugusi.

Latvijas iedzīvotāju skaits ir sarucis, un 2008. gada 1. janvārī Latvijā bija vairs tikai 2 276 000 iedzīvotāju. Liels ir veçlaužu īpatsvars, liela viņu mirstība, un daudz iedzīvotāju izceļo uz ārzemēm – Īriju, Angliju, Vāciju. Izceļotāju skaits sasniedzis turpat 5% no Latvijas iedzīvotāju kopskaita. Nav zināms, cik no šiem izceļotājiem atgriezīsies Latvijā, bet pirmā pozitīva ziņa ir, ka izceļošana pagaidām apstājusies. Kāpēc? Ne īpaši tāpēc, ka dzīve Latvijā ir uzlabojusies, bet tāpēc, ka globālā ekonomiskā lejupslīde negatīvi ietekmējusi iespējas iecerētās izceļošanas zemēs. Patlaban Īrijas latviešu prātus nodarbina nevis iespēja saņemt lielāku algu, bet jautājums, vai tikai nebūšu nākamais bezdarbnieks.

Latvijā cenas paspējušas sasniegt Eiropas līmeni, bet labklājības līmenis ar caurmēra iedzīvotāju 490 latu bruto ienākumu mēnesī vēl nav pat sasniedzis pusi no Eiropas caurmēra. Šis ir tāds viltīgs skaitlis, jo ir gan par

augstu, gan par zemu. Par augstu tāpēc, ka daudzi iedzīvotāji spiesti strādāt divus darbus vai divas maiņas, lai sasniegtu šos caurmēra ienākumus. Tas ir arī par zemu, jo oficiālie dati liecina, ka gandrīz trešā daļa iedzīvotāju saņem tikai minimālo algu. Tā tas tomēr nav, jo īstenībā viņi saņem gan minimālo algu, par ko atvelk nodokļus, lai viņiem būtu arī kāds sociālais nodrošinājums, bet pārējā alga tiek izmaksāta aploksnē bez nodokļu atvilkumiem. Jā, aplokšņu algas vēl joprojām ir, un valsts zaudē simtiem miljoniem latu.

Šis iztrūkums valsts budžetā īpašas grūtības sagādā vecčaudim, kuŗi iztiek tikai no pensijas. Pensionāri sūdzas, ka neievēro viņu 30, 40, vai pat vairāk gadu ilgo nostrādāto laiku, kad viņi maksājuši sociālo nodokli. Bet kam viņi to maksāja? Ne jau neatkarīgai Latvijai, bet gan Padomju Latvijai, kas pazuda no zemes virsas līdz ar visiem iemaksātiem nodokļiem. Šis ir smags finansiāls slogs demokrātiskai Latvijai, kuŗ tomēr ar katru gadu pensijas paaugstina.

Taču atkal ikdienas kontrasts. Pensijas aug, bet tās varētu būt lielākas. Pensiju un citu sociālo nodrošinājumu izmaksas ir zemākas par gadā ieņemto sociālo nodokli. Pērn valsts sociālā fondā bija 350 miljonu latu pārpalikums. Kur paliek šī nauda? Tā tiek iemesta kopē-

jā katlā ar citiem valsts nodokļiem un nodevām, lai segtu citus valsts administratīvos izdevumus. Trimdas vecākā paaudze gādā, lai rosīga būtu mūsu sabiedriskā darbība ārpus Latvijas, savukārt Latvijas mazturīgie pensionāri palīdz uzturēt Latvijas valsti.

Latviešu jaunatnei ir ļoti cerīga nākotne un lielākā daļa to saprātīgi izmanto. Jaunie cilvēki saprot, ka izglītība viņiem dos to labklājību, par kādu viņu vecāki un vecvecāki nevarētu sapņot. Universitātes ir pilnas ar studentiem. Daudziem ir stipendijas, bet daudzi apvieno studijas ar darbu. Plaukst arī augstākās mācību iestādes, kas tomēr nav īpaši laba pazīme. Kāpēc? Tāpēc, ka lielāka uzmanība tiek pievērsta studentu skaita pavairošanai nevis kvalitātes uzlabošanai. Dažas augstskolas ir kā diplomu fabrikas, kas iekasē naudu un ražo sabiedrisko attiecību speciālistus. Tanī pašā laikā Latvijā ļoti trūkst mediķu un skolotāju un ne tikai laukos. Trūkst arī sakārtotas mācību programmas pamatskolās un vidusskolās. Vēl joprojām Latvijas vēsture nav atsevišķs mācību priekšmets. Varbūt mazsvarīgāks ir fakts, ka nav arī dziedāšanas stundas. Tādējādi rodas dīvaina situācija, ka tagad tā saucamās latviešu diasporas jaunieši zina vairāk tautasdziesmu nekā viņa līdzaudzis Latvijā. Nav brīnums, ka koŗu diriģenti ir nobaŗijuŗies par nākotni UNESCO atzītai latvieŗu tautas unikālai kultūrālai vērtībai – Dziesmu svētku lielajam kopkorim.

Valda Mora

Parāde

Šalc spirgta drosme dzidrā ŗķēpu ŗķindā, —
Aiz pulka pulks uz parādi iet rindā,
Un zeme līksmi dim ...
Klaudz pakavi zem zirgu staltiem pāriem,
Kas vieglas ēnas met uz trotuāriem,
Zem zilām debesīm.

Bet ļaudis steidz un sasaucas un smejas,
Un pūli pamirdz gaiŗas bērnu sejas,
Ko aiznes gājiens garŗ
Un visi loģi plaŗi veŗas vaļā,
Kad, viļņodamies ziedoņgaisā skaļā,
Skan priecīgs tautas marŗs.

Mazs zēns ar baltu lakatiņu rokā
Māŗ smiedamies un skatās saules lokā,
Ko aizsedz mākons plāns,
Zem kuŗa gaisā, slaidus riņķus diedams,
Kā putnis pāri Esplanādei skriedams,
Dūc jautri aeroplāns.

Un spoŗie ŗķēpi laistās saules staros,
Un pumpurotos bulvāŗkoku zaros
Kūp salda smarŗu ŗalts — — —
Bet visam pāri, it kā spārniem vētot
Un savu mīļo dzimto zemi svētot,
Plīv karogs sarkanbalts!

Pozitīvs ir lēmums, ka mazākumtautību skolās vismaz 40% no mācībām jānotiek latviešu valodā. Esmu novērojis, ka krievu un citu tautību ģimenēs jaunieši runā labā latviešu valodā. Ir likums, ka var sodīt uzņēmumus, piemēram, pārtikas veikalus, kuņos darbinieki ar pircējiem nerunā valsts valodā.

Bet vai Latviju spēsīm latviskot tikai ar sodiem un aizliegumiem? Diemžēl integrācijas programma kopš neatkarības atgūšanas nav bijusi sekmīga. Vislielākā problēma – Latvijā ir divas atšķirīgas sabiedrības, kas katra dzīvo savā informācijas telpā. Latvieši lasa latviešu avīzes, klausās radio un skatās televīzijas raidījumus latviešu valodā. Krievi lasa plašsaziņu līdzekļu izdevumus, klausās radio un skatās televīzijas raidījumus krievu valodā. Tas nemaz nebūtu tik ļauni, ja ziņu avoti būtu tie paši. Taču krievu plašsaziņu līdzekļi ziņas galvenokārt saņem nevis no Rīgas, bet no Maskavas. Krievu kopiena Latvijā pat nezina, kas notiek pilsētā un valstī, kuņā viņi dzīvo, jo Maskavas ziņās par to neziņo vai arī ziņām ir politiska vai provokatoriska nosliece pret Latvijas valsti.

Strādājot Radio Brīvā Eiropa/ Radio Brīvība redakcijā, biju atbildīgs par mūsu programmu izplatīšanu 22 valstu vietējās radiostacijās, un man bija izdevība izbraukāt Krieviju krustu šķērsu. Gandarījums bija liels, kad izdevās dažu labu radio traucēšanas torni, tā sauca „zāģi” pārvērst par mūsu raidstaciju. Uzzināju arī, kāda ir parasta Krievijas iedzīvotāja izpratne par Latviju. Reiz Omskas pilsētā, kur jau sākas Sibīrija, viesnīcas ēdnīcā ar tulka palīdzību sāku runāt ar viesmīli. Vai viņš vispār par Latviju ko zina? Kā nu ne. Un ko viņš domā par latviešiem? Latvieši tādi paši kā krievi, gan labi cilvēki, gan slikti, bet visumā jau par viņiem var teikt tikai labu. Laba atbilde, laba dzeņamnauda. Tomēr, kad ēdnīcas zāli atstāju, viesmīlis skaļi nokliedzās un tūliņ nozuda: „Bet jūs varētu beigt sist krievu pensionārus!”

Lūk, tāds ir Krievijas informācijas radītais tēls par Latviju.

Laikā, kad vadīju Latvijas televīziju, mūsu rīcībā bija divi no Latvijā uztveņamiem pieciem televīzijas kanāļiem. Zināmu stundu skaitu otrajā kanālī veltījām krievu valodas raidījumiem. Atvēlējam līdzekļus un īpašu uzmanību pievērsām Latvijas ziņām krievu valodā, bet kā nevarējām, tā nevarējām atvilināt klausītājus no Maskavas ziņām, ko Latvijā var uztvert kābeļtelevīzijā. Un uz zinām satraucošu statistiku. Latvijai atgūstot neatkarību, valstī bija apmēram 800 000 nepavalstnieku. Bija zināmi ierobeņojumi, lai visi nepavalstnieki uzreiz neiegūtu Latvijas pavalstniecību, jo tādējādi tiktu radītas milzīgas izmaiņas iedzīvotāju sastāvā. Sacēlās starptautiska viesuļvētra par cilvēktiesību neievērošanu. Drīz vien visi ierobeņojumi tika atcelti. Kas notika? Nepavalstnieki Latvijas pavalstniecību nepieprasīja. Kopš neatkarības

atgūšanas naturālizējušies tikai 130 295 nepavalstnieku. Kāpēc? Vai naturālizācijas pārbaudījums ir par grūtu? Jāizlasa viena lappuse par Latvijas vēsturi, jāprot pāris simts vārdu latviešu valodā. Liela daļa Latvijā akreditēto ārzemju vēstnieku šos uzdevumus izpildījuši un nokārtojuši naturālizācijas eksāmenu. Kāpēc tad Latvijā vēl ir vairāk nekā 400 000 nepavalstnieku un ārvalstnieku? To katru reizi jautā citu valstu parlamentāriešu delegācijas, kuņas viesojas Saeimā. Un es viņiem vienmēr lūdzu pašiem to noskaidrot, piebilstot, ka minimālās vēstures un valodas zināšanas nevarētu būt par šķērsli; varbūt īstais iemesls varētu būt trešā prasība, proti, zvērēt lojālītāti Latvijas valstij?

Latvijas neatkarības atjaunošana nodrošināja latviešiem vietu zem šīs saules. Kritiskais latviešu iedzīvotāju skaits, kas bija noslīdējis līdz pašam minimumam Padomju Latvijā, proti, 51,4%, tagad lēnām pieaudzis līdz 59%. Šajā laikposmā krievu skaits samazinājies no 34% uz 28%.

Tautas veselību un dzīvotspēju nevaram mērīt tikai ar dzimstības un mirstības skaitļiem vai iedzīvotāju nacionālo sastāvu. Tā jāmērī arī ar Latvijas valdības un likumdevēju pārliecību un apņēmību strādāt vai nu valsts labā vai savu interešu labā. Pārāk bieži Latvijas politiķi mēģina abas šīs lietas apvienot, un tad Latvijas prezidentam pieņemtie likumprojekti jānodod atpakaļ Saeimas deputātiem otrreizējai apspriešanai, lai zaudētāja nebūtu tauta. Tādi piemēri pēdējā gada laikā bijuši daudzi, piemēram, mēģinājumi drošības likumu ierobeņošanā, nelikumīgi iegūtās mantas legalizēšanā, amnestijas piešķiršanā personām par agrākām zādībām, zemes pārdošanas iespējām par zemāku nekā tirgus cenu, Korupcijas apkaņošanas biroja vadītāja atlaišanā, nesteidzoties atrast aizstājēju.

Pirms gada latviešu tauta pierādīja savu pilsoniskās sabiedrības briedumu, un 10 000 cilvēku sapulcējās Doma laukumā, lai protestētu pret pastāvošās koalīcijas valdības rīcību. Žēl, ka arī daudzos valdības labos darbus iznīcina viņu politisko partiju pakļautība Latvijas pašu oligarhiem. Nesenās socioloģiskās aptaujas liecina, ka no koalīcijas valdības četrām politiskām partijām trīs nevarētu pārvarēt 5% balsu barjēru, lai iekļūtu Saeimā. Pats būdams opozīcijas „Jaunā laika” partijā, es nemaz par to nepriecājos, jo atbalstu guvušas krievu kreisās partijas.

Latvijā iedzīvotāji šķiet vīlušies politikā un politiskās partijās. Gandrīz puse aptaujāto teic, ka nākamajās vēlēšanās nepiedalīsies vai nezina, par ko balsot. Tātad neviens nespēj pareģot, kāds būs vēlēšanu rezultāts.

Visu izšķīrs iedzīvotāju labklājība. Un te atkal jārunā par Latvijas kontrastu. No vienas puses inflācija ir augsta, vairāk nekā 13%, bet virziens ir pareizs, jo četru mē-

nešu laikā tas ir samazinājies no vairāk nekā 18%. Bezdarbs pieaug, bet vēl joprojām tas ir zem 6%. Globālā finanču tirgus krīze skāra arī Latviju, un Latvijas lielākā banka bija bankrota priekšā, jo ārzemju ieguldītāji dažos mēnešos izņēma vairākus simtu miljonus latu. Tomēr šoreiz vietējie noguldītāji nezaudēja neko, jo valsts bija pietiekami stipra, lai garantētu trūkstošo kreditu. Trīs gadus pēc kārtas iekšzemes kopprodukts pārsniedza 10%, bet šogad esam minusos, un nākamgad valsts budžets pēdējā mēnesī tiks nepārtraukti samazināts, lai ne tiktu apdraudētas ne pensijas, ne lata stabilitāte.

Latvijas nākotnei lielākie draudi nav ekonomiskā lejupslīde, korupcija, lielā mirstība, izceļošana un zemā dzimstība. To visu laika gaitā pārvarēsim. Manuprāt, lielākais drauds valsts un individuālā cilvēka drošībai ir Latvijas ārpolitika.

Pirms mēneša Latvijas ministru prezidents Ivars Godmanis Saeimā atskaitījās par savas gadu ilgās valdības darbību. Mani visvairāk pārsteidza, ka Latvijas ārpolitikai tika veltīti tikai daži teikumi. Jā, Latvijas amatpersonas nosoda Krievijas uzbrukumu Gruzijai, bet Latvijas ārpolitika ir identiska ar pārējās Eiropas Savienības nostāju. Vairāk ne vārda. Nav brīnums, ka neaizrādīja satiksmes ministram Aināram Šleseram, kas atļāvās izteikties: nav jārunā par Krievijas militāriem draudiem, jo tādējādi rodas vēl lielāki draudi, proti, šķēršļi latviešu uzņēmumu darbībai Krievijā un līdz ar to Latvijas tautsaimniecības attīstībai.

Pēdējais laiks runāt par Latvijas valdības, ja ne tuvredzības, tad vismaz tālredzības trūkuma, tāpat kā neredzējām draudus Latvijai pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados. Krievijas informācijas, ekonomiskie un militārie draudi Latvijai patlaban ir ļoti reāli.

Jau teicu, ka Latvijas iedzīvotāji dzīvo divās atšķirīgās informācijas telpās. Ārvalstu ieguldījumi būtu derīgi, bet tie nedrīkst apdraudēt valsts tautsaimniecību. Šobrīd Jūrmala ir pilsēta, kas pieder krievu bagātņiem, kur notiek viņu izklaides, piemēram „Jaunā vilņa” gadskārtējais koncerts, ko apmeklē arī mūsu sabiedrības un politikas elite, bet kuņģatļaujas kariķēt Latvijas valsts

himnu. Daudz Latvijas uzņēmumu ir cittautiešu rokās ar saknēm Krievijā. Vēl vairāk. Latvijai jau kādu laiku ir elektroenerģijas deficīts. Līdz šim to iepirkām no kaimiņvalstīm – Igaunijas, Lietuvas, Baltkrievijas, arī Krievijas. Bet tuvākos gados arī pārējām Baltijas valstīm pašām sāks apstrūkt elektroenerģijas. Lietuvas Ignalinas kodolenerģijas stacija nākamo divu gadu laikā jāslēdz, lai neatkārtotos Černobiļa. Vajadzēs vismaz desmit gadu, lai to aizstātu ar jaunu, drošu kodolspēkstaciju. Enerģijas trūkumu piedzīvos arī visa Eiropa, tāpēc tās politika ir veicināt enerģētikas neatkarību no Krievijas un savienot Rietumeiropas enerģētikas tīklus. Tas būtu jādara arī Latvijai un vienlaikus jāuzceļ jauna elektroenerģētikas stacija, kam būtu nepieciešami vismaz 400 miljoni latu ieguldījuma. Valdībai ir divi priekšlikumi: celt spēkstaciju, kas elektrību ražotu, dedzinot gāzi, un – celt spēkstaciju, kuņģatļaujas dedzinātu ogles.

Ja izšķīramies par gāzi, ko ierosina pašreizējā koalīcijas valdība, izņemot ekonomikas ministru Kasparu Gerhardu, tad izejviela nāktu no Krievijas *Gazprom* monopola, ko pirms kļūšanas par Krievijas prezidentu vadīja Dmitrijs Medvedjevs. Tad Krievijai nemaz nevajadzēs sūtīt tankus un kaņavīrus, lai pakļautu Latviju, bet pietiks ar gāzesvada krānu atgriešanu vai noslēgšanu. Ukraina jau šādu scēnāriju piedzīvojuši.

Latvijai enerģētikas neatkarību nodrošinātu t. s. cietās degvielas izmantošana elektroenerģijas spēkstacijai.

No kreisās: Ivars Mičulis, Ance un Mia Trapses, Benita Trapse, Nonita Priedīte, Laura Rokpelne-Mičule, Dāvis Kaņeps, Uldis Grava, Teodors Lilienšteins, Ingūna Galviņa

Ogles Latvijas ostās var ievest no jebkuŗas vietas pasaulē. Tiesa, ogles rada toksiskus izmeŗus, bet ogleŗm var pievienot Latvijas vienĩgo dabas resursu, kokapstrādes blakusproduktus. Pat atkritumus var dedzināt. Runa tieŗam ir par Latvijas neatkarĩbas, ne vides aizsardzĩbu.

Ne vienmēr varam paŗauties uz Eiropas Savienĩbas atbalstu vai pat izpratni, seviŗki attiecĩbās ar Krieviju. Vācĩjas iepriekŗējais kanclers Gerhards Šrēders tagad vada Krievĩjas naftas vada *Nord Stream* izbũvi Baltĩjas jũrā. Jāatceras, ka liela daŗa Vācĩjas pavalstnieku vairāķās paaudzēs dzĩvoja Austrumvācijā. Nav pieŗaujams, ka arī Latvĩjas augstas amatpersonas labprāt izvēlētos *ŗrēderizācĩjas* modeli.

Francũzi pie katras izdevĩbas meklē draudzĩgas attiecĩbas ar Krieviju. Krievi nepārtraukti prasa atbalstu krievu valodas lietoŗanai Eiropas Savienĩbā. Un Italĩjas premjērmministrs Silvio Berlusconi atsaucas – pēdējais laiks uzņemt Krieviju Eiropas Savienĩbā.

Latvija daudz ieguva, iestājoties Eiropas Savienĩbā – milzĩgu sēķlas naudu tautsaimniecĩbas attĩstĩbā, bet ģpaŗas garantĩjas valsts droŗĩbai tur nav ko meklēt. Latvija ir NATO dalĩbvalsts. Gandrĩz katrs latvietim bũs zināms Ziemeŗatlantĩjas lĩguma organizācĩjas 5. paragrafs – uzbrukums vienai NATO dalĩbvalstij nozĩmē uzbrukumu visām. Tātad, ja sāķtos uzbrukums, mũsu sabiedrotie Latviju militāri atbalstĩtu. Taķu mēs redzējām, cik chaotiski un vēlu tika atbalstĩta Gruzija pēķ Krievĩjas iebrukuma Dienvidosetijā. Gruzija nav NATO dalĩbniece, bet cik droŗis ir ſis NATO vairogs? Atceros, dienā, kad Latviju uzņēma Ziemeŗatlantĩjas lĩguma organizācijā, Saeimā notika svinĩga ceremonija. Krievi izmantoja visus preses avotus, lai sodĩtos, bet visi ceremonijas dalĩbnieki gaidĩja NATO iznĩcinātājlidmaŗĩnu simbolisko pārlidojumu Baltĩjas galvaspilsētām. Tanĩ brĩdĩ Saeimas reprezentācĩjas zālē runājos ar ASV vēstnieku Latvijā, kad viņam zvanĩja – pārlidojuma nebũs, abām lidmaŗĩnām kādi tehniski traucējumi!? Vērtējiet paŗi.

Mēs sevi mierinām, ka lĩdzdalĩba NATO ir mũsu lielāķais nodroŗinājums pret iebrukumu Latvijā. Tāpēķ arī Latvijai sava lĩdzdalĩba ir jāpierāda, piedaloties NATO militārās operācijās, piemēram Afganistanā, ar saviem vairāķ nekā simts kaŗavĩriem. No Irakas tikķo atgriezās pēdējie trīs latvieŗu kaŗavĩri. Lielāķa droŗĩba rastos, ja Latvijā, lĩdzĩgi kā Polijā un Čechijā, bũtu izvietota kāda NATO militāra baze.

Tomēr nevaram tikai paŗauties, ka militāra iebrukuma gadĩjumā mũs glābs Ziemeŗatlantĩjas lĩguma organizācĩjas pieķtais paragrafs, proti, uzbrukums vienai valstij ir uzbrukums visām NATO dalĩbvalstĩm. Nesenā *Financial Times* aptaujā nosķaidrots, ka Vācijā 28% iedzĩvotāju atbalstĩtu, bet 50% neatbalstĩtu Vācĩjas militāro iejauķanos, ja Krieviju iebruktu Baltĩjas valstĩs. Arĩ paŗreizējā

globālās financiālās sistēmas sabrukuma laikā vācieŗi pateica, ka nedos nevienu eiru Ungārijas tautsaimniecĩbas glābŗanai. Eiropas Savienĩbā arī neuzķlaustĩja Ķslandes pārstāvjus, kad valsts faktiski nobankrotēja un viņi izmisumā lũdza palĩdzĩbu Krievijai.

Ir labi, ka Latvĩjas amatpersonas paziņojuŗas – ASV ir stratēģisks partneris. Taķu arī tas nenozĩmē, ka NATO lĩguma pieķtais paragrafs ir pilnĩga garantĩja. ſĩ rindķopa dokumentā jāizķlasa rūpĩgi – tajā ir ASV paskaidrojums, ka uzbrukuma gadĩjumā katra NATO valsts individuāli izŗķĩŗas, kā palĩdzēt. 1949. gada 18. martā ASV ārlietu ministrs Dĩns Aķesons atgādināja, ka vienĩgi ASV Kongresam ir tiesĩbas pieteikt kaŗu. Tātad viss, ko slavenais 5. paragrafs paredz, ir, ka iebrukuma gadĩjumā dalĩbvalstis konsultēsies un rĩķosies, nenosakot, tieŗi kāda bũs ſĩ rĩķĩba.

Pirms trim nedēŗām Latvijā notika jau treŗā augsta lĩmeņa t. s. „Rĩķas konference 2008”, piedaloties gan Latvĩjas prezidentam Valdim Zatleram, Igaunĩjas prezidentam Tomasam Hendrikam Ilvesam un Gruzĩjas prezidentam Michailam ſaakaŗvili, gan ministriem, politiķiem un pētnieķiem no Eiropas un Amerikas. ſajā konferencē runātājs pēķ runātāja atgādināja, ka Eiropas divas lielāķās priōritātes patlaban ir droŗĩba un ekonomika un ka vienu, tā otru var nodroŗināt tikai ar rietumu civilizācijā izvērtētām demokrātiskām vērtĩbām.

Tomēr viedokļi, kā ģstenot deklarētās vērtĩbas, krasi atŗķĩŗās. Par Baltĩjas valstu nacionālo droŗĩbu bija divi pretēji viedokļi. Konferences Rietumeiropas dalĩbnieķi vairāķumā uzsvēra, ka nedrĩķst pārtraukt dialogu ar Krieviju, kaut tās agresĩvās tendences pieaug. Otrs viedoklis, kam pievienojos arī es, ir, ka jauna aukstā kaŗa iesāķŗanos var novērst divas alternācĩvas.

Pirmķārt, Eiropu atķal var sadalĩt pēķ intereŗu sfairām, un pretinieķa agresĩvĩtāti varam censties ierobeķot ar nomierināŗanas (appeasement) politiku. Jauns Molotovs jau mums ir. Vēl tikai jāatrod jauns Ribentrops. Taķu mēs labi atceramies, kā sākās Pirmais un Otrāis pasaules kaŗŗ. ſķķiet, ka stingri ievērojot senās demokrātiskās vērtĩbas, runas brĩvĩbu, tiesiskumu, atķlātĩbu, paŗnoteiķŗanās tiesĩbas, brĩva tirģus konkurenci, varam pretoties varmācĩbai valstu mērogā. Un tas neattieķas tikai uz Latviju. Latvĩjas droŗĩbu var stiprināt mũsu atbalsts ķaimiņiem, seviŗki Gruzijai un Ukrainai, palĩdzot tām nodroŗināt neatkarĩbu. Tāpat palĩdzēt Baltķrievijai cĩnĩties par brĩvĩbu un patstāvĩbu. Un jāģsteno Baltĩjas valstu ārpolitĩkas vienotĩba. Virsroku nedrĩķst ģūt ne reņģu kaŗi ar Igauniju ap Roņķu salu, ne nesaskaņas ar Lietuvu par jũras robeķu varbũt esoŗo un varbũt neesoŗo naftas lauku dēļ Baltĩjas jũrā.

Latvĩjas paŗreizējā valsts politikā man visvairāķ baŗas rada mũsu koncentrēŗanās tikai uz iekŗpolitiku, gandrĩz

pilnībā ignorējot ārpolitiku un arvien agresīvākās Krievijas pieaugušos draudus. Pārāk daudz Latvijas politiķu Krievijā, tāpat arī sarkanajā Ķīnā saskata tikai paplašināta tirgus iespējas. Un iespējas par katru cenu, nedomājot vairs par Latvijas valsts militāro un saimniecisko drošību, par universālām vērtībām un tiesībām katrai tautai.

Pagaidām vēl Latvijas politiķu un iedzīvotāju vairākums ir bijuši gatavi vismaz morāli atbalstīt gan Igauniju, kad tur izcēlās nemieri Krievijas kaņavīru pārbedīšanas dēļ, gan Tibetai, kad cilvēktiesības ierobežojumi pārvērtās asinsplūdus, gan Gruzijai, kad tā piedzīvoja Krievijas militāru uzbrukumu. Patlaban gruzīni, ukraiņi un moldovi var rēķināties, ka Latvija palīdzēs viņu valstīm iekļauties pārējo Eiropas demokrātisko valstu saimē. Valsts prezidents Valdis Zatlers un ministru prezidents Ivars Godmanis neklusēja. Klusēt par Krievijas agresīvo rīcību iesaka daži bijušie un esošie Latvijas ministri, bet Krievijas ārlietu ministrs Sergejs Lavrovs nesen Maskavā pamācīja Latvijas ārlietu ministru Māri Riekstiņu, ka Latvijas valsts prezidenta vizīte uz Krieviju nevarēs notikt bez „pareiza politiski informacionāla fona”.

Mums svarīgs nevis pareizais politiskais tonis, bet patiesība. Tai vienmēr būs virsroka. Man tāpēc patīk šo-

gad mirušā krievu dižgara Aleksandra Solžeņicina mudinājums. Šo teicienu lietoju sarunā, kad Saeimas Ārlietu komisijā viesojās Krievijas vēstnieks Latvijā Aleksandrs Vešņakovs: „Nemelo, nepiedalies melos, neizplati melus!”

Pareizo informacionālo fonu meklējot, latvieši dažkārt pārceņšas. Pašreizējās Latvijas koalīcijas valdības opozīcija Saeimā, kurā esmu arī es, nespēja apturēt Krievijas-Latvijas robežlīguma apstiprināšanu, ar ko Krievijai atdeva Abrenes teritoriju. Ne jau tik svarīga bija Latvijas samērā mazas teritorijas, kur lielākoties dzīvo krievi, atdošana Krievijai, bet gan process, kā tas tika izdarīts.

Latvijas valdība, parafējot robežlīgumu, atsaucās uz 1975. gadā pieņemto Helsinku nolīgumu, par ko trimdas latvieši, igauņi un lietuvieši mobilizējās un kopīgiem spēkiem panāca, ka nevien Amerikā, bet gandrīz visās pārējās valstīs, kur parakstīja Helsinku līgumu, vēlāk atzina, ka t. s. robežu neaizskaramība neattiecas uz nelegāli iegūtām teritorijām, proti – Baltijas valstis bija okupētas. Latvijas valdība pagājušā gadā šo Pasaules brīvo latviešu apvienības un Pasaules baltiešu apvienības panākto uzvaru ignorēja un lietoja Leonīda Brežņeva interpretāciju par robežu neaizskaramību.

ALAs valdes priekšsēdis Dr. Juris Mežinskis un Informācijas nozares vadītājs Valdis Pavlovskis (labā pusē) 2008. gada 15. oktobrī Rīgas pilī tikās ar Latvijas Valsts prezidentu Valdi Zatleru. Tikšanās laikā tika pārrunāta ASV Senāta pieņemtā rezolūcija, kurā Latvijas Republika apsveikta 90. gadadienā kopš neatkarības pasludināšanas, ALAs un ASV latviešu palīdzība nākotnē Latvijai valsts ārpolitisko mērķu sasniegšanā, kā arī prezidenta gaidāmā vizīte ASV 2009. gada maijā, lai piedalītos *US Baltic Foundation* sarīkojumā un Apvienotās baltiešu komitejas konferencē Vašingtonā

Anda Līce

**Acīs – sāls,
Un mēle – sūra,
Bet miķeļi
Stāv kā mūris.**

**Un kamēr viņi
Tā mūs apņēm,
Vēl paliek vieta,
Brīva sapņiem.**

**Ka gara gaisma
Reiz tak ausīs,
Un roka sirdij
Pati klausīs.**

**Jo tēvu zeme –
Stūru stūriem,
Vien tad, kad apkārt –
Roku mūris.**

2008. 16. 11.

Tas nozīmēja – latvieši atsakās no Latvijas-Krievijas 1920. gadā parakstītā miera līguma, līdz ar to tiek apdraudēta Latvijas pēctecība 1918. gada 18. novembrī deklarētajai neatkarībai. Bez šīs pēctecības principa iznākta, ka 1991. gadā tiek radīta jauna Latvijas republika nevis atjaunota Latvijas valsts. Tas nozīmētu, ka jaunajā valstī visu sāktu no nulles un līdz ar to arī visi iedzīvotāji būtu jaunās valsts pavalstnieki. Saeimas opozīcija apstrīdēja šādu nepareizu interpretāciju Satversmes tiesā un man vislielākais gandarijums ir, ka Satversmes tiesa citēja manu runu Saeimā, kā argumentu, lai no robežlīguma tiktu svītrotas atsauksšanās uz Helsinku nolīgumu. Īstenībā uzvarēja trimdas latvieši un viņu kopējā cīņa par Latvijas tiesībām.

Latvijā bieži piemirst, ka Latvijas ceļu uz neatkarības atjaunošanu nostiprināja trimdas latviešu un viņu organizāciju aktīva darbība. Latvijā visi priecājās, kad ASV Kongresā pieņēma rezolūciju par Latvijas 90 gadu jubileju un pieprasot Krievijai atzīt, ka Latvija tika okupēta, bet aizmirst, ka šādas rezolūcijas pašas no sevis nerodas. Tāpēc paldies Amerikas latviešu apvienībai un sevišķi Valdim Pavlovskim, kas izauklēja šo rezolūciju līdz tās galīgai pieņemšanai.

Vēl nedaudz par Latvijas un pārējo Eiropas valstu attiecībām ar Krieviju. Pārāk bieži tiek uzsvērts, ko Krievija grib no Latvijas, no savām tuvējām ārzemēm un arī no pārējās Eiropas. Diemžēl mēs pārāk bieži aizmirstam, ka katrās sarunās prasības var būt arī pretējai pusei. Krievijā daudzi domā, ka visa Eiropa ir atkarīga no krievu gāzes un naftas. Ja nu pēkšņi Eiropa šo gāzi no Krievijas nepirktu un meklētu kur citur? Krievija nav ekonomiski tik patstāvīga un nav arī tik stipra. Kredītu krīze, kas sākās Amerikā, ievainojusi visas pasaules tautsaimniecību, taču patlaban visdziļāko saimniecisko kritumu pārdzīvo tieši Krievijas ekonomika.

Divpusējām attiecībām ir divas puses. Viena puse vien nedrīkst diktēt spēles noteikumus. Krieviem ir šad tad jāatgādina, ka 21. gadsimtā nevar uzvesties, kā to pirms daudziem gadiem raksturoja leģendārais amerikāņu diplomāts Džordžs Kennans: „Krievijai kaimiņos vajadzīgi vai nu vasaļi vai ienaidnieki.”

Krievi izmisīgi vēlas, lai Krieviju uzņemtu Pasaules tirdzniecības organizācijā, kuŗā Latvija jau ir. Līdz ar to Latvijai ir noteicēja loma par Krievijas saimniecisko nākotni.

Pēdējos deviņdesmit gados latviešu tauta gan Latvijā, gan ārpus tās ir daudz pārcietusi, jo ilgus gadus šajā laikposmā Latvija nebija brīva un neatkarīga. Ar savas tautas grūto likteni mums visiem bijis jāsamierinās. Nedrīkst pārnest tiem latviešiem, kuŗiem okupācijas laikā bija jāizdzīvo. Latviešiem Latvijā nevajadzētu apskaust un nicināt ārzemju latviešus, ka viņi „dzīvojuši zaļi”,

kamēr tautas lielākā daļa apspiestībā cieta trūkumu.

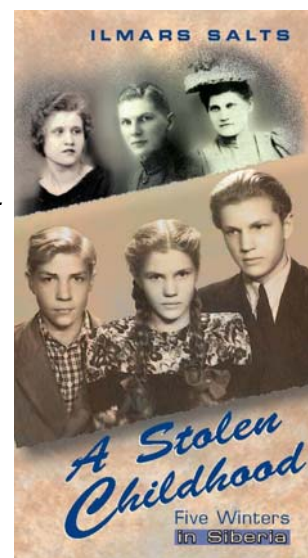
Latvijas jubileju svinot, varam priecāties, ka tauta atguvusi brīvību un valsts nostiprinājusi neatkarību. Mēs visi esam atbildīgi par tās drošību un labklājību nākotnē. Un, ja šķiet, ka viss jau paveikts, ka neatkarīgajā Latvijā mums vairs nav nekādu papildu pienākumu, tad atcerēsimies tās paaudzes, kas Latvijas neatkarības atjaunošanu nepiedzīvoja, un viņu dēļ veiksīm vēl ko vairāk.

Nobeigšu ar Kronvalda Ata pirms 135 gadiem pirmās tautas atmodas laikā rakstītajiem vārdiem: *Tādēļ es jūs, dzīvos tautas dēlus, kas ar mieru un dvēseli grib stāvēt pie savas tautas un tēvzemes, lūgtin lūdzu nezaudēt savu mierprātību, kad kāds izsaka, ka viņš pie mūsējiem negrib piederēt. Ar lēnumu, taisnību un goda prātu cīnīsimies pret saviem pretiniekiem, kas mūsu tautu un mūsu tautīgos centienus grib dubļos iemīt.*

Lai patiesības gaisma ir mūsu karogs, kas mūs savieno, lai neizlocīta taisnība ir mūsu šķēps, ar ko kaŗot pret netaisnību, lai nešaubīga pienākuma samaņa ir bruņa, kas mūs izsargā no nāvīgiem cirtieniem, lai skaidra tēvu zemes mīlestība mums der par avotu, iz kā smeļams spēks un atspirgums, kad spēki kam pagurtu dzīves grūtībās. Tēvu zemei grūti laiki, dēliem jāiet palīgā!

Gaidīta grāmata angļu valodā

Visā pasaulē var sastapt latviešus, kuŗi latviski runā, bet nēlāsa. Ir arī tādi, kuŗi nēlāsa, nē runā latviski, bet interēsi par savu vecāku dzimteni un tās vēsturi nav zaudējuši. Apgādā *Likteņstāsti* 2001. gadā iznāca Ilmāra Šalta grāmata „Nolaupītā bērība”, skaudrs stāsts par Bauskas rajona ģimeni, ko deportēja 1941. gadā – trīs pieaugušos un trīs bērņus. Tēvu tuvinieki pēdējo reizi redzēja uz Meitenes stacijas perona, Sibīrijā izdzisa vecmāmiņas un mātes dzīvība, un par ģimēnes galvu kļuva pusaudzis, vecākais dēls Ilmārs. Viņam pietika gudrības un latviskās pārliecības, lai mazāko brāli un māsu nēļautu ievietot bērņunamā vai adoptēt svešiniekiem. Vecākais brālis jaunākos pārveda mājās uz Latviju, kur radi palīdzēja bērņiem izskoloties un nostāties uz kājām. Nule iznācis Ņujorkas latvietes Gunnas Diksones (Gunna Dickson) grāmatas tulkojums angļu valodā. Tā klajā nākšanu atbalstīja Stopiņu novada dome un Latviešu izglītības fonds Anglijā. Grāmatu var iegādāties Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejā un Latvijas grāmatnīcās.

Ainas no piparkūku cepšanas mācībstundas 2008. gada 16. novembrī latviešu namā

Galvenā persona – Nora Mičule atklāj ilgi glabāto noslēpumu, kas vajadzīgs labai piparkūku mīklai

„Vecmāmiņ, milti ir labi jāzīsiņā,” Kaija Staško pamāca Brigitu Ritmani-Džeimsoni (Jameson)

No kreisās: Oto Svenķis, Dace Svenķe, Ilze Nagaine aizrautīgi jauc, mīca, maisa; neatpaliek arī citi

„Mums izdevās! Mīkla gatava! Ziemsvētkos varēsim visu ģimeni iepriecināt ar gardām piparkūkām!” priecājas (no kreisās) Laila Gnerliha un Džeimija Giba (Jamie Gibas)

Čaklās mazās mācekles (no kreisās) Laila un Daina Reimanes un Elsa Brecko varbūt ar laiku pārspēs pašu skolotāju...

Foto: Judy Sims

Cilvēki mums līdzās

Mārtiņš Saulespurēns un viņa zilais mikrofons

Nesen mūsu biedrībā iestājās jauns biedrs – Mārtiņš Saulespurēns, viņš atsūtīja arī prāvu ziedojumu. Mārtiņu pazīstu jau sen, padomju okupācijas laikā viņš kopš 1968. gada strādāja Latvijas konservātorijas skaņu ierakstu kabinetā. Draugi zināja par Mārtiņa saraksti ar mūzikmīļiem pasaulē, kuriem viņš sūtīja klasiskās mūzikas skaņuplates, pretim saņemot ārzemēs izdotus žurnālus, ierakstus, arī aparāturu. Mārtiņam veidojās izcila mūzikas žurnālu un skaņuplašu kolekcija, ar kuŗu viņš labprāt iepazīstināja citus, arī gleznotāju Juri Dimiteru. Gleznotājs Mārtiņam pirmajam iedeva savu gleznu, un par to no kataloga *Schwann* varēja pasūtīt tolaik Rīgā tik ļoti kārotās skaņuplates.

Tagad Mārtiņš Saulespurēns ar vienu kāju ir Latvijā, otru Amerikā. Aizritējušā gadsimta 60. gadu beigās, kad viņš Maskavā savu pirmo auto, žigulīti, iemainīja pret kaudzi skaņuplašu, viņam pat saņos nerādījās, ka Dienvidkalifornijā, Vestleikvilidžā (Westlake Village) pats dibinās uzņēmumu, kuŗā ražo augstas kvalitātes, visā pasaulē pieprasītus mikrofonus.

Visiem zināms, cik mikrofoni ir svarīgi – ikvienā sarīkojumā klausītāji, tiklīdz lāgā nedzird runātāju, brēc: „Runājiet mikrofonā!” Dabiski, rodas jautājums, kopš

kuŗa laika mikrofonus vispār lieto? Parakņājoties burvju šķirstiņā – datorā –, izpētīju, ka mikrofoni radās līdz ar tālruņa izgudrošanu, clai runāto būtu iespējams saklausīt.

Koncertos labi mikrofoni nodošina labu skaņu. Mārtiņu skaņa pavadījusi no šūpuļa, jo viņa tēvs Oskars un māte Līvija bija mūziķi, Radio orķestŗa dalībnieki. Savukārt vectēvs Arnolds Cālītis bija viens no Latvijas fotogra-

fijas pamatlicējiem un dzīvoja, kur tagad ir dzīvoklis Guntim Ulmanim. (Kāda sagādīšanās – dzīvoklī, kur tagad mitinās bij. prezidente Vaira Vīķe Freiberga, kādreiz dzīvoja mūsu Rita un Teodors Pēteroni!) Mārtiņš mūziķu amatieŗu grupā „Jokdaŗi” spēlēja sitaminstrumentus, un viņa uzdevums bija arī gādāt, lai darbotos mikrofoni. Gleznotāja Maija Tabaka mūziķus 1969. gadā iemūžināja gleznā „Jokdaŗi”.

Strādājot konservātorijā, Mārtiņam radās arvien lielāka interese par profesionālās skaņu tehnikas attīstību pasaulē. 1974. gadā viņš Rīgas Politehniskajā institūtā ieguva inženierā elektronika diplomu. Padomju laikā mikrofonus importēja no Vācijas un Austrijas, nolietotos Mārtiņš vāca, restaurēja un pa dažādiem ceļiem nogādāja ASV. Uz Ameriku viņš pirmo reizi atbrauca 1988. gadā, lai Santabarbarā apciemotu draugus, ar kuŗiem il-

Maijas Tabakas glezna „Jokdaŗi”

gus gadus sarakstījās. Mārtiņš bija iepazinies ar grupas *Windows* mūziķi Bernardu Vaisu (Bernard Wise), sauktu Skipers Vaiss, kas savā studijā Losandželosā visus mikrofonus pārbaudīja un palīdzēja pārdot. Mārtiņš 1995. gadā nodibināja savu kompaniju un pirmos trīs gadus bija tās vienīgais īpašnieks. 1998. gadā par Mārtiņa palīgu un kompanijas līdzīpašnieku kļuva Skipers Vaiss. Viņš arī izdomāja kompanijas nosaukumu *BLUE*, kas ir saīsinājums no *Baltic Latvian Universal Electronics*. Mārtiņam radās iespēja pabraidīt pa Ameriku, iepazīties ar ierakstu studijām, kurās viņa mikrofonus augstu novērtēja. Pirmos gadus tos ražoja Latvijā, bet viens no sadarbības partneriem sāka izplatīt *BLUE* mikrofoniem līdzīgus, turklāt apgalvoja, ka esot šos mikrofonus radījis. Latvijā, un ASV sākās tiesas procesi, kuri beidzās *BLUE* kompanijai par labu, taču lielākā daļa ražošanas bija jāpārceļ ārpus Latvijas.

Drīz pēc firmas dibināšanas Mārtiņš piedalījās *Audio Engineering Society* izstādē Ņujorkā, kur rādīja pārbūvētos mikrofonus un dažādus to piederumus. Pārbūvēto demokrātiskajā Vācijā ražoto pudeles formas mikrofonu tūlīt iegādājās viena no lielākajām Amerikas ierakstu studijām *Sear Sound* un pieprasīja vēl. Par *BLUE* mikrofoniem sāka interesēties arī citas studijas. Latvijā 1997. gadā šo mikrofonu sāka ražot serijveidā ar nosaukumu *The Bottle*. Pirmais jauno mikrofonu nopirka Amerikas kantrīmūziķa Villija Nelsona darbinieks.

BLUE piedalījās arī ASV lielākajā starptautiskajā izstādē, ko rīko *NAMM – National Association of Music Merchants*. Tagad mikrofonu kompanija *BLUE* ir pirmajā trijniekā pasaulē – *BLUE* nozīmē kvalitāti.

BLUE mikrofonu lieto Kristīna Agilera, Stings, Rods Stjuarts un Nora Džonsa. Londonas studijā *AIR* ir vismaz seši *The Bottle* mikrofoņi. Boba Dilana jaunā tvarta *Modern Times* reklāmā televīzijā un laikrakstā *New York Times* redzams mikrofoņs *Baby Bottle*. Dziedonei *Pink* pirms koncerta Rīgā pēc īpaša pieprasījuma izgatavoja rozā pudeles formas mikrofonu.

Latvijā *BLUE* produktus lieto Kaspars Dimiters, Raimonds Tīguls, Kaspars Rolšteins, Latvijas Mākslas akadēmijas Vizuālās komunikācijas nodaļā un citur.

Mikrofonu izskats ir mainījies. *BLUE* sadarbojas ar dizaina firmu *Global Design Works*, kas veidojusi dizainu *Porsche* un *Nokia*. Katalogus, iesaiņojumu un reklāmas darina Kens Nails. Viņš ir arī *BLUE* emblēmas autors. Savam senajam draugam, māksliniekam Jurim Dimiteram Mārtiņš pasūtīnāja plakātu mājaslapai:

www.bluemic.com

Ievērojamās skaņu ierakstu tehnikas žurnālos lasām atzinīgats atsauksmes par *BLUE* mikrofoniem:

”*BLUE* mikrofonu konstrukcija un meistarība ir ne-

vainojamas, un detaļas augstākās kvalitātes.” (Džordžs Pētersons, *Mix Magazine*)

„Šie mikrofoņi ir īsti industriālās mākslas piemēri, kas pelnījuši goda vietu Sanfrancisko Modernās mākslas muzejā.” (*Stereophile*)

„*BLUE* ir viens no ievērojamākajiem mikrofonu radītājiem pasaulē. Ar moderno dizainu un pirmklasīgo konstrukciju *Dragonfly* ir pelnījis apbalvojumu, un tas arī iedvesmo dziedātājus.” (*Electronic Music*)

„*Blueberry* nodrošina dabisku, nepārspīlētu skaņu, kam piemīt bezkrāsaina, nestandarta rezonanse. Tas ir izcils, vispusīgs studijas mikrofoņs ar dabisku skaņas reprodukciju. Turklāt kušs teicis, ka visiem mikrofoniem jāizskatās vienādi?” (*The Mix Magazine*)

„Nav nekāds pārsteigums, ka studijās inženieri iekāro *Bottle* skaņu un jutīgumu.” (*Wired Magazine*)

„Šeit mēs runājam par atšķirību starp *Chevrolet* un *Rolls Royce*! Agrāk nekad neesmu redzējis tik skaisti veidotu mikrofonu un tik labu enerģijas padevi.” (Dr. Freds Dž. Bašors, *Pro Audio Review*)

„*BLUE* izmainījusi skaņu ierakstu tehniku ar interesantu mikrofonu dizainu, bagātīgu krāsu paleti, intriģējošiem mikrofonu nosaukumiem un, protams, lieliski skaņošiem mikrofoniem.” (*Mix Magazine*)

Skipera Vaisa un Mārtiņa Saulespurēna 1995. gadā dibinātais uzņēmums *BLUE*, kas sākumā piedāvāja ar rokām darinātus mikrofonus draugiem mūzikantiem, izaugusi par daudzpusīgu profesionālu audiokompaniju ar izsmalcinātu dizainu un tehnoloģiskiem jauninājumiem skaņu ierakstu tehnikā un attīstītu tehnoloģisko un

Mārtiņš Saulespurēns (pa kreisi) un rīdzinieks, BLUE inženieris Felikss Staņevičs pie BLUE produkcijas vitrīnas *Guitar Center* veikalā Ventūras bulvārī *Sherman Oaks* plisētā

ražošanas procesu Latvijā, ASV un Ķīnā. Galvenā mītne vēl aizvien ir Vestleikvilidžā, Dienvidkalifornijā. *BLUE* nemitīgi attīstās, kompānijas mītnē ir iekārtota moderna ieskaņojumu un izmēģinājumu telpa un montāžas cechs, salīgta profesionāla kompānija, kurai ir noliktavas telpas un kas nodarbojas ar gatavās produkcijas izsūtīšanu.

BLUE vēl aizvien restaurē un pārdod arī agrāk ražotus mikrofonus, kuriem ir augsta kvalitāte. Rietumu mūzikas žurnālos ievietotajās fotoreportāžās par ievērojamām ierakstu studijām vērtīgs lasītājs pamanīs arī *BLUE* restaurētos citu firmu mikrofonus ar plāksnīti „*Rebuilt by BLUE*”.

Firmā tagad strādā 28 darbinieki, agrāk arī mūsu kopiesas locekļi Dāvis Reins, Laura un Ivars Mičuļi.

2008. gada 2. aprīlī *BLUE* piesaistīja financistu grupu *Transom Capital*, kurai pieder lielākā daļa akciju, taču *BLUE* īpašniekiem Skiperam Vaisam un Mārtiņam Saulespurēnam interese par kompānijas turmāko izaugsmi nav mazinājusies.

Apbrīnojama ir mikrofonu daudzveidība, katrs *BLUE* mikrofons ir īsts mākslas darbs.

BLUE produkciju izplata Amerikas lielākais veikalu tīkls *Guitar Center*, kam ir vairāk nekā 150 veikalu visā kontinentā, kā arī apmēram 50 tirgotāju.

Darbā pieņemts pieredzējis tirdzniecības vadītājs, ārpus ASV ir labi tirgotāji daudzās pasaules zemēs: Japānā – *Digidesign*, Eiropā *BLUE* produktus pārdod un izsūta izcila dāņu firma *TC Electronic* un vācu firma *Thomann*. Patlaban *BLUE* orientējas uz Eiropu, kur ir izdevīgas cenas.

Mēnesī tiek pārdoti 6-10 *The Bottle* mikrofoņi. Reiz desmit *The Bottle* mikrofonu nopirka Dubajā un iztirgoja Ēģiptē. *The Bottle* ir dārgākais *BLUE* mikrofons, tā cena ir 5000 dolaru. *Baby Bottle* maksā 600 dolaru, tos mēnesī pārdod caurmērā simts. Nesen radīts augstas klases lentīšu mikrofons

Woodpeckers Blue. Plaša patēriņa tirgum Ķīnā tiek ražots īpašs lodveida formas mikrofons *Snowball*, kas maksā tikai 99 dolarus. Šis ir augsti kvalitatīvs

mikrofons ar divu veidu virziena darbības diagrammu ērti pievienojams datoram ar kābeli. Labs noņēmējs šim produktam ir *Apple*, pārdoti jau vairāk nekā 70 000 *Snowballs*. 2007. gada AES izstādē *BLUE* demonstrēja jauno *Snowflake* mikrofonu, kam cena vēl zemāka.

Gribējās uzzināt, kādu mūziku Mārtiņš ciena visvairāk. Izrādās, viņam vislabāk patīk aizritējušā gadsimta 40., 50. un 60. gadu akustiskā džezā mūzika – Džerijs Maligans, Čarlzs Mingus, Stans Getcs un šā stila turpinātāji Skots Hamiltons, Vintons Marsalis, Bennijs Grīns. Viņš labprāt apmeklēja Latvijas džezā mūzikas koncertu „Rīgas ritmi”, Kalifornijā džezā klubus *Jazz Bakery*, *Catalina Jazz Bar and Grill*. Pārāk skaļa mūzika gan viņam nepatīk, reiz *Deep Purple* koncertā pat bijis jāmeklē ausu aizbāžņi. Mārtiņš nevēlas zaudēt dzirdi kā slavenais *The Beatles* inženieris Džordžs Martins, jo dzirdes asums nepieciešams viņa profesionālajā darbībā.

Santabarbaras universitātē vairākus gadus mācījās Mārtiņa dēls Valdis, tagad viņš atgriezies Latvijā, apprecējies strādā par programmētāju ASV firmas *TELOS Systems* (<http://www.telos-systems.com/>) filiālē Rīgā, studē Latvijas universitātē Datorikas nodaļā, guvis ievērojamus panākumus šachā.

Mārtiņš Saulespurēns atgādina uzņēmēju, kādu attēlo filmās – viņš ir lietīšks, nopietns, lieku nerunā, apzinās savu vērtību. Vai novēlēt viņam kļūt par miljonāru? Noteikti!

Astra Moora

Raksta sagatavošanai izmantotas arī tīmeklī atrastās ziņas.

Kā mūs redz un vērtē cittautieši?

Earlier this year, 26-year-old Noah Galuten devised a challenge for himself: eat the Man Bites World. There are somewhere between 190 and 245 countries in the world. Each has its own culinary history, tradition, and flavors; how many of these could one person hope to sample without an unlimited travel budget? Noah Galuten decided to find out by vowing to eat the food of a different country every single day, and he calls his odyssey "Man Bites World". Galuten is an L.A. native and is doing most of his eating within driving distance of home, but he isn't letting random events – like a short work

The rules: No days off. A new country every single day. No exceptions.

Strive for authenticity. I am not going to Panda Express. I want food that's gonna get me as close to the homeland as possible.

No cheating. I will not be ordering canned fish online from Helsinki and saying that counts

No cooking it myself. Looking up a recipe on a website and trying to recreate it in my own kitchen isn't getting me any closer to understanding what other people eat. However, if a Mauritanian wants to invite me over for a home cooked meal, I'm all over it.

All it takes is one. Some days I'll eat all three meals from the country, some days it'll just be one. Heck, if all I can find for New Zealand is pavlova. I'm eating pavlova. But beverages don't count. It's not Man Ingests World in Some Capacity.

I am going to eat the food of a different country every single day, for as many days in a row as I can. It's a celebration of other cultures, but also a celebration of our own. It's a love song to the modern world. The Ballad of Look How Much Amazing Food From All Over The Planet Is Right In My Back Yard. But seriously. Fifty

years ago, it was downright insane to consider a world where you could eat chilaquiles for breakfast and bibimbap for lunch. But now? People in LA can find those within blocks of each other – and get really good versions of them too.

So...how long will this last? How far can I go eating a different country's food every single day before I run out of options? How close can I get to learning what the rest of this big world tastes like?

Day 95: Latvia

Here's the newest odd scenario that resulted in me having somewhere to eat: my new friend Abba (who I met when she cooked us the amazing meal for Bahrain Day) saw a Latvian friend of her's on Thanksgiving who is currently living in Seattle. She asked her if she would be willing to cook Latvian food for me. Her friend said she wouldn't be able to do the cuisine justice. So Abba's Latvian friend contacted her own father, who told her that there was a Latvian cultural center in Los Angeles having a function which would include food, then sent Abba an address. After some research, Abba and I could find no proof that anything was going on there at all. But nonetheless, Abba, a few other friends and I all decided to give it a whirl. And again, all we have is an ad.

When I arrive, it's essentially a relatively small community center with a front hallway, a bar, a small kitchen serving home made food and a recreation room filled with people selling crafts, smoked fish and baked goods.

Abba got there before me, and has already made friends with John the bartender, whose wife cooked all the food for today, so I grab a beer (they're only two dollars!) and we head into the recreation room. We are absolutely the only non-Latvians here, but the people

couldn't possibly be nicer. "You must try these pīrāgi," a woman says, as we buy the pleasant little baked bread pockets filled with ham and onions. Another woman assures us that hers are better, sells them to us, then asks what we're doing here. Abba explains, then the woman quickly offers to take us to her home and show off her photos and recipes some time. We tell her that, unfortunately, due to the everyday nature of the project, we really can't backtrack and that I'll have to write about it all in the morning. "That's okay," she says, "we'll go today." We don't want to impose, but she seems very committed to the idea, so we tell her we'll talk more when the function seems to be winding down. So we buy some smoked fish, then head over to the hot food counter, drop down ten bucks and buy a plate full of John's wife's food.

We bite into slightly sweet sauerkraut, some very tender roast pork, boiled potatoes with a very tasty and eggy kind of hollandaise sauce, then munch pig-filled pīrāgi and intensely smoked salmon, wash it all down with beer, and suddenly, I feel like I'm in a very good place. First of all, I can't even believe that this place turned out to exist, much less serve good food and cheap booze. Our friends Erin, Ben and O'Ryan arrive, follow much the same rotation as us, then join us with their own food and beer. "If this were an actual bar," I say, "open late and available to the public, we'd come here all the time. It would be packed." Everyone nods in agreement as a table full of older Latvians begin drunkenly singing their native folk songs. Meanwhile, the woman from before is heading home and offers us one last chance to take her up on her offer, but we are happily entrenched where we are, thank her kindly and let her be on her way. We feel good, the day seems to be a success, the food is extremely comforting (with the salmon having some insanely tender and delicate parts in the middle which I'm really quite fond of) and with that, we think it's time to wrap up and head home rather happy.

But then two blond women (and the only ones there who seem to be under 45) come over to our table and say "Hi! Can we join you?" Turns out they're interested in what these non-Latvians are doing here and pretty soon,

Julija and Zane are our new best friends, we all buy each other lots of beers, apple schnapps and mulled wine, and the day begins to progress rather dangerously. Eventually, the place seems to be closing down, our table is the last one remaining and a very drunk Latvian man in a full suit joins us, saying "I've started my own program. I have sex with a woman from a different

country every single day. But I'm only on day thirty five." Before you know it, we've been there for about five hours, there are a lot of empty bottles on our table, and everyone has exchanged hugs, hand shakes and phone numbers. Erin, O'Ryan, Abba and I step out into what has somehow become evening, then look back at the small Latvian community center that gladly took us in for a few delightful hours. Amazed, confused and also in awe, we say goodbye and each head home – universally happy, even though I'm still not totally sure what happened. Another amazing day, in the books.

Par Noas Galutena piedzīvojumiem un pieredzi, ēdot dažādu tautu ēdienus, var izlasīt un apskatīt attēlus viņa mājaslapā: www.manbitesworld.com Vairāki tautieši turpat pierakstījuši savus komentārus.

Latviešu namā viņš bija 7. decembrī, kad notika Ziemsvētku tirdziņš, kurā varēja iegādāties dažādas jaukas mantas. Todien namā iegriezās daudz cilvēku, kuri bija jaunāki par 45 gadiem Tamāra Rūse, Diāna un Vilis Zaķi, Pegija Taube, Miķelis Cilnis, Zane Stumbre un vēl citi.

Pīrāgus ar šķiņķi un sīpoliem cepa Tamāra Rūse un priecājās, ka ciemiņam tie labi garšoja. Viņa bija nobažījusies, kā tie būs aprakstīti, ja negaršotu. Kungi, kuri dziedāja, nebūt nebija piedzērušies, un vīrietis, kas stāstīja par savu „sekso programmu” (iespējams, tas bija Ivars Mičulis), protams, jokoja.

Un latviešu nams tik mazs nemaz nav! Neticu, ka citu kopienu nami ir daudz lielāki.

Žēl, ka Noa neiegriezās namā 21. decembrī, kad latviešu skolas saime aicināja svinēt ziemas saulgriežus. Todien lielākā daļa apmeklētāju bija jaunāki par 45 gadiem. Noam būtu iespēja nogaršot dažādus senlatviešu ēdienu, ko gatavoja un piedāvāja bērnu vecāki – miežu un grūbu putru, zirņu pikas, skābputru, sklanduraušus, saldskābmaizi, rupjmaizi un daudz ko citu, kā arī noskatīties bluķa vilkšanu, lai aizdzītu ļaunos garus. Todien bluķi vilka Vecrīgā, (cerams, ka vairākas reizes apkārt Saeimas namam), Brīvdabas muzejā un tālajā Losandželosā. Ilze Nagaine pieteica Ingunai Galviņai bluķi noteikti sadedzināt, un Inguna apsolīja to noteikti izdarīt. Bluķi varētu dedzināt kopā ar Ziemsvētku eglītēm 10. janvārī *Dockweiler Beach*, Dace, Edis, Laila, Daina un Aija Reimaņi aicina visus braukt pie viņiem, līdzīgi ņemot eglītes. Kopīga eglīšu dedzināšana notiek jau vairākus gadus. Pērn pat par spīti lietum, jo tradīcija ir jāturpina.

Bluķa vilkšana 21. decembrī Brīvdabas muzejā

Ralfa Niedras laimīgā atgriešanās uz mīlās, labās zemītes

Small plane makes safe emergency

The twin-engine aircraft with two aboard had problems with its nose landing gear.

By James Wagner
November 25, 2008

A twin-engine plane with two people aboard landed safely at Van Nuys Airport after an equipment failure forced the plane to return to the airport from which it departed earlier this morning.

The Cessna 310 flown by a private citizen reported difficulty with its landing gear just after 11 a.m., said Harold Johnson, an airport spokesman. It landed safely about 12:20 p.m., with both passengers walking away from the plane. It landed on both rear landing wheels and, before it came to a stop, plopped down on its nose.

After the plane departed Van Nuys earlier this morning, the pilot, while preparing for a landing in Camarillo, realized the nose landing gear would not fully deploy, said Ian Gregor, a Federal Aviation Administration spokesman.

The plane flew over the Valencia area for less than an hour to burn off its remaining 80 gallons of fuel before landing.

james.wagner@latimes.com

Ralfs Niedra pie lidmašinas

Šāds rakstiņš bija ievietots laikrakstā *Los Angeles Times*, bet jau iepriekšējā vakarā un nākamajās dienās televīzijā vai visos kanālos varēja vērot lidmašīnas dramātisko nolaišanos. Rakstā nav minēts, ka pilots bija mums labi pazīstamais Ralfs Niedra. Viņš pastāstīja, ka ar otru pilotu lidojuma laikā (kā gan viņi tobrīd jutās?!) apsvēruši dažādas iespējas, lai nolaižoties pēc iespējas mazāk ciestu lidmašīna. Tas arī veiksmīgi izdevies, motors nav bojāts, lidmašīna jau drīz atkal būs gatava lidojumam. Ugunsdzēsēji, lidmašīnai nolaižoties, jau bija gatavi pūst putas, ja tā sāktu degt, taču tas nebija vajadzīgs. Kristīne Māļmane par visu notikušo uzzinājusi tikai vēlāk, tā ka viņai izbīlis gāja secen. Viņa tieši tajās dienās lika eksāmenus, lai iegūtu rēķinvedes apliecību un pēc tam ar Ralfu bija nolēmuši ar lidmašīnu doties uz Lasvegām. Tā kā lidmašīnu vairs lietot nevarēja, abi brauca uz Lasvegām ar auto.

Dzirdēts, ka viens otrs lidotājs pēc tāda gadījuma lidošanai saka ardievas, taču Ralfs apgalvo, ka arī turpmāk droši kāps pilota kabīnē.

Lidmašīna laimīgi nolaidusies uz purna, ugunsdzēsēji gatavībā palīdzēt, ja tas būtu nepieciešams

Mazās lidmašīnas drāmatiskās nolaišanās ainas rādīja arī televīzijā

Dr. Juris Buņķis, kuŗa vaļasprieks arī ir lidošana, e-pasta vēstulē atrakstīja: „Viņi izdarīja labu darbu. Man reiz arī tā gadījās, un viss beidzās labi.”

Dr. Juŗa Buņķa rotaļlietiņas

Sirsnīgi apsveicam!

Vecmāmiņa Ruta Kalniņa ar savu pirmo mazbērnu – dēla Daina Kalniņa un Aijas Kalniņas 2008. gada 22. oktobrī dzimušo dēlēnu Eduardu. Ruta un Imants Kalniņi no Aijovas viņus Longbīčā apciemoja 2008. gada novembrā beigās. Mazajam Eduardam ir visas iespējas dienās kļūt gan par lidotāju, ugunsdzēsēju, valodnieku, skolotāju vai pat Amerikas prezidentu.

Austrumu gudrības

Vecmāmiņa mazdēla dēļ pat pēdējo lindraku iemainīs pret cukuru.

Nav lielākas baudas kā lasīt grāmatu, nav nekā svarīgāka kā skolot dēlus.

Dēls, kas uzvedas kā tīģeris, mīlošam tēvam šķiet maigs jēriņš, meita – pat miermīlīga – rēcošs tīģeris.

Labāk izskolot dēlu nekā atstāt mantojumā naudas podu.

Lai bērni apskauž vecākus, nevis bērni vecākus.

Drīz redzēsīm Jāņa Rutmaņa jauno mākslas filmu „Kailums”

2008. gada 19. decembrī Rīgā, kinoteātrī „Parex Plaza” notika pilnmetrāžas mākslas filmas „Kailums” pirmizrāde. Filmas režisors ir Jānis Rutmanis, DKLB valdes loceklis. Filmas (tā nosaukta par romantisku detektīvu un komēdiju) scēnārijam izmantots rakstnieka Zigmunda Skujiņa pirms trīsdesmit gadiem sarakstītais romāns ar tādu pašu nosaukumu. Pēc šī paša romāna 1981. gadā filmu ar nosaukumu „Spēle” uzņēma režisors Arvīds Krievs.

J. Rutmanis filmēšanu sāka 2007 gadā Latvijā, montāža pabeigta 2008. gadā Amerikā. Jaunais režisors filmā attēlo jauniešu sarežģītās attiecības interneta laikmetā.

Galvenā persona ir jauns students Viktors, kas portālā „draugiem.lv” uzdodas par populāru žurnālistu.

Aleksandru, lai pievērstu sev iepatikušās Paulas uzmanību. Taču viņa dzīvo kopā ar savu draugu Vari. Pamazām atklājas, ka uz Viktora vēstulēm atbild Paulas kaimiņiene Olita. Nozagto identitāšu stāstam turpinoties, intriga un morāla korupcija vēršas plašumā.

Filmā piedalās aktieři Agnese Zeltiņa, Rūdolfs Plēpis, Pauls Dombrovskis, Artuss Kaimiņš, Santa Didžus, Normunds Laizāns, Dana Černecova, Juris Žagars, Andris Bulis, Dana Lāce, Anastasija Timošenko, Regnārs Vairvars, Jana Čivžele, Valdis Vanags, Jānis Vimba, Dainis Smiļģis, Natālija Grebņeva, Kristīne Beļicka. Rūdolfs Plēpis režisora A. Krieva filmā tēloja galveno varoni, šoreiz viņš atveido viņa sirdsapziņu.

Jānis Rutmanis ASV dzīvo no 1991. gada. Viņš beidzis Filmu skolu Čikāgā 2001. gadā un drīz pēc tam pārcēlās uz Losandželosu, kur sāka karjēru filmu industrijā

Filma „Kailums” jau pieteikta vairākiem filmu festivāliem Eiropā un ASV ar nosaukumu „Nude”. Jānis apsolījis filmu drīzumā parādīt latviešu namā.

Jociņi

Bezdarbnieks domā: „Kā gan lai no trauku mazgātāja kļūst par miljonāru, ja tagad visur ir trauku mazgājamās mašīnas?”

„Tēt, kas cilvēkiem bija agrāk, kad vēl nebija kabatas tālrunu un datoru?” jautā puisēns.

„Viņiem bija miers...”

Izplētņlēcējs iekritis kokā un zemnieks pieliek kāpnes, lai viņš varētu tikt zemē.

„Un es tā cerēju, ka izdosies uzstādīt rekordu,” sūkstās izplētņlēcējs.

„Tas jums ir izdevies. Jūs esat pirmais šajā apkaimē, kas nokāpj no koka, kuņģā nav uzrāpies,” atbild zemnieks.

Žurnālists iztaujā gaŗāmgājēju:

„Kas jūsprāt ir mūsdienu sabiedrības nelaime – nepietiekamas zināšanas vai neieinteresētība?”

„Nav ne jausmas, bet man tas ir vienalga,” atrauc gaŗāmgājējs.

Sarunājas divi skolēni.

Mans tēvs vienmēr man piekodina:

„Nestaigā pa sliktām vietām!”

„Un tu negāji?”

„Gāju.”

„Un ko tu tur ieraudzīji?”

„Savu tēvu!”

Piemineklis Jānim Endzelīnam un Kārlim Mīlenbacham

Letonikas 2. kongresā 2007. gada nogalē nolēma 2008. gadā par godu mūsu ortografijas simtgadei rīkot konferenci un celt pieminekli abiem mūsu lielajiem valodniekiem – Kārlim Mīlenbacham un Jānim Endzelīnam. „Latvijas Vēstnesī” 23. aprīlī tika ievietots sludinājums par pieminekļa konkursu, aicinot piedalīties tēlniekus, architektus un šo speciālitāšu studentus. Konkurssam iesniedza 11 darbu un par labāko atzina Gļebs Panteļejeva un architekta Andŗa Veidemaņa projektu. Otrā vietu ieguva Latvijas mākslas akadēmijas (LMA) tēlniecības nodaļas students Ansis Liepa un Rīgas tehniskās universitātes arhitektūras students Oskars Poikāns. Trešā vietā – LMA studenti Pēteris Buka un Richards Funts. Žūrijas komisijas priekšsēdis *Dr. habil. art.* Ojārs Spārītis īstenošanai ieteica G. Panteļejeva un A. Veidemaņa projektu: „Piemīņas zīme atveido bronzas rakstāmgaldu ar divām izgaismotām lampām, pa vienai katrā malā un, skatoties uz šo galdu, viegli iedomāties iepretim sēžam abus latviešu literārās valodas pamatlicējus. Galda virsma tā vidusdaļā ir viļņota, simbolizējot likteņupi Daugavu, valodas nemītīgo plūdumu un attīstību. Šis ir oriģināls, piezemēts risinājums, kas nevis izjauktu, bet gan papildinātu ansambli ar vēsturisko universitātes ēku. Piemīņas zīme atspoguļo šo izcilo personību nozīmi latviešu valodas kopšanā. Tajā ir klātiens

sajūta, kas rosina kopt vecās un radīt jaunas tradīcijas.”

Konkursa dalībnieku darbi bija ļoti atšķirīgi – no monumentāli klasiskiem līdz individuāli stilizētiem. Dalībniekiem bija jāiesniedz gan pieminekļa, gan tuvākās apkārtnes iekārtojuma tāme, un arī tā bija ļoti dažāda, katrā ziņā jāreķinās ar izdevumiem, kas pārsniegs 100 000 latu; 1. vietas ieguvēja tāme ir gandrīz 200 000 latu.

Piemineklis atradīsies ievērojamā vietā, iepretim Latvijas universitātes ēkai Raiņa bulvārī 19, celiņa vidū starp Timma tiltiņu un galveno LU ieeju, tātad Rīgas pilsētai pašai būs jāfinansē prāvie teritorijas un vides sakārtošanas darbi. Projekta ierosinātāji bija Latvijas Zinātņu akadēmija sadarbībā ar Rīgas latviešu biedrību un Latvijas universitāti, lai, svinot valsts un nākamgad Latvijas universitātes 90. gadadienu, godinātu K. Mīlenbacha un J. Endzelīna piemiņu.

RLB ir pieminekļa ziedojumu konts: Rīgas Latviešu biedrības un nacionālās kultūras attīstības fonds (reģ.nr. 40008036307), LV33UNLA0002056469469, SEB banka, UNLALV2X (ar piezīmi: Mīlenbacha un Endzelīna piemineklis). Pirmie ziedojumi kontā jau reģistrēti, taču vēl jāsavāc gandrīz 100 000 latu.

Maija Sinka,

RLB Latviešu valodas attīstības kopas koordinatore

Vēl dažas ainas no latviešu nama apkopšanas talkas 2008. gada 1. novembrī

Losandželosā latviešu vīri bija, kas darba nebija,
Ne viens vien tautietis par viņiem brīnījās.
Viņi kokus gāza, zarus zāgēja,
Līdz latviešu nama apkārtnē bija tīra un kārtīga...

Šķiet, attēliem paraksti nemaz nav vajadzīgi. Nama autostāvvietā ielas pusē tika nozāģēti vairāki veci koki. Vienīgais trūkums – tajā pusē bija vairāk ēnas, auto saulē tā nesakarsa. Tagad ēnainu vietu ir pavisam maz. Arī brīvceļa pusē vairāki koki būs jānozāģē, īpaši draudīgs ir viens vecs eikalipts. Anšlavs Eglītis kādā stāstā aprakstījis, kā viņš cīnījies ar eikaliptiem, kuriem nav dziļu sakņu, tāpēc gadās, ka tie piepeši nogāžas.

No kreisās: Jānis Taube, Antons Švarcs, Aivars Jerumanis. Šī viņiem nav pīppauze, jo neviens nepīpē. Varbūt vienīgi A. Jerumanis reizēm vēl sameklē savu pīpi un uzvelk kādu dūmu. Iepriekšējā biļetenā nepieminēts palicis Valdis Volkovskis, kas arī piedalījās talkā.

Čaklie strādnieki gan parasti ir vieni un tie paši. Viņi aicina pievienoties arī citus un priecāsies, ja talcinieku pulciņš pieaugs. Darba roku nekad nav par daudz, turklāt pulkā ir jautrāk! Nāciet, nenozēlosit!

**Dienvidkalifornijas latviešu sabiedriskā
centra biedru (ziedotāju) pilnsapulce
2009. gada 22. februārī plkst. 12.30
Losandželosas latviešu namā,
1955 Riverside Drive**

Darba gaita:

Kvōruma konstatēšana;

Sapulces vadības izraudzīšana;

Iepriekšējā gada pilnsapulces protokola nolasišana un pieņemšana;

Latviešu nama priekšnieka ziņojums par darbību 2008. gadā;

Kases pārskats par 2008. gadu;

Revīzijas komisijas ziņojums;

Latviešu nama 2009. gada budžeta pieņemšana;

Pārvaldes locekļu vēlēšanas;

Dažādi jautājumi.

Losandželosas latviešu nama pārvalde

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2009. gadu.....\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai..... \$.....

Kopā:.....\$.....

Uzvārds, vārds un adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi: Latvian Community Center

1955 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039-3704

Iespiešanas, kopēšanas un dizaina darbi

Vairāki biļetena lasītāji ievērojot, cik rūpīgi tas iespiests, jautājuši, kas to dara? Tas nav nekāds noslēpums – biļetenu iespiež Pēteris Brecko. Viņš ir telpas spiestuvei

14762 Ventura Blvd.

Sherman Oaks,

CA 91403;

tālr.: 818-783-4900, tālrakstis: 818-783-4395;

e-pasts: LadmarkPS@sbcglobe.net

Pēteris mazā meitiņa Elsa apmeklēja latviešu skolu, otra meita Kristīne dzīvo Ņujorkā, dejo tautasdeju kopā „Jumis”, pērn piedalījās Dziesmu svētkos Ventūrā. Brīvā laikā Pēteris ar ģimeni ceļo, nesēn visi pabija Alaskā.

Aicinām ikvienu Dienvidkalifornijas latvieti kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

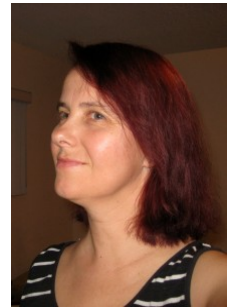
ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozari vada Marcis Voldiņš, tālr.: 617-969-2310; e-pasts: mvoldins@aol.com

Jaungada balles apmeklētāji ar lielu interesi vēroja Guntas Šķēles-Lujānes fotografijas, kuŗas atainoja dažādus notikumus mūsu kopienā visa gada garumā. Gunta piedāvā iemūžināt kāzas, kristības, iesvētības un citus svarīgus notikumus. Viņas adrese: 5150 Yarmouth Ave, Apt. 310 Encino CA 91316

Tel.: 818-996-6447, kabatas: 818-602-7098

E-pasts: guntaa@gmail.com

Izmantosim savējo pakalpojumus!

Ērika Damroze tagad strādā *Claudine's Hair Salon* Burbankā, 162 E Orange Grove Ave; kabatas tālr.: 323-854-5046

Ērta auto novietne tieši pretim frizētavai bez maksas. Pie Ērikas brauc frizēties pat no Konektikutas!

Par DK LB kalendāru

Daži mūsu kopienas locekļi jautā, kāpēc biedrības izdotajā kalendārā vārdadienas atkārtojas, piemēram,

Lūcija – 6. maijā un 13. decembrī;

Anita – 10. aprīlī un 8. oktobrī;

Indra – 1. februārī un 18. februārī;

Gunārs – 6. jūlijā un 8. decembrī;

Vizma – 18. februārī un 12. augustā;

Boriss – 6. augustā un 20. augustā;

Linda – 23. februārī un 21. augustā;

Vaira – 12. jūnijā un 17. septembrī, vēl arī citas. Tādējādi radušies pārpratumi – kāda Anita apsveikta 8. oktobrī, taču viņa apgalvo, ka vārdadienu svin 10. aprīlī.

Kalendāra izdevējs R. Hofmanis paskaidroja:

„Mūsdienu Latvijas kalendāros vārdadienas atšķiras no priekšpadomju kalendāru datumiem. Valodas institūts Latvijā vārdadienas ir standartizējis. Katoļu kalendārā ir tikai svēto vārdi, tāpat arī pareizticīgo, un arī tie atšķiras. Biedrības kalendārs iznāk vairāk nekā 20 gadu, un vārdadienu saraksts gadu ritējumā šāds izveidojies. Agrāk Daugavas Vanagu kalendārā vārdadienu saraksts atšķīrās no „Laika” kalendāra. Sākumā lietoja Latvijas kalendārus, arī „Laika” un Dīķa izdotos. Tad saraksts tika papildināts ar vārdiem no V. Ancīša „Senču kalendāra” un ievietoti lasītāju labojumi, arī vārdi, kādu kalendāros nebija, bet tika lūgti ievietot. Visi kalendāra vārdi ir bijuši citos kalendāros, neesmu vienīgi salīdzinājis ar Latgales kalendāriem, kuŗos ir latgaliskoti svēto vārdi, piemēram, Saļimons, Boņs utt. Ir bijuši vairāki gadījumi, kad vārdadienu lūdz ielikt citā datumā.”

Par saiņu sūtīšanu uz Latviju

Latvian American Shipping Line pārstāves Sanitas Šūmanes 2008. gada 2. novembrī latviešu namā pieņemtie saiņi tika laikus nogādāti adresātiem Latvijā pirms Ziemsvētkiem. Lieki teikt, ka sūtītāji ir ļoti apmierināti, saņēmeji priecīgi par dāvanām.

LASL būtu ar mieru arī turpmāk sūtīt saiņus, pat tieši no Losandželosas ar konteineru, ja vien būtu pietiekami daudz sūtītāju, jo citādi viņu pūles neatmaksājas.

Tagad konteineru sūtīšanas cena ir pazemināta, samērā lēti var nosūtīt auto, ja kāds to vēlētos.

Būtu taču ērti, ja mēs atkal varētu saiņus nodot latviešu namā un par turpmāko galvu nelauzīt.

LASL pārstāve Anita Bataraga labprāt atbildēs uz visiem jautājumiem, ar viņu var sazināties, zvanot uz *LASL* biroju Montklērā: 973-744-6565 no plkst. 9.30 līdz 5.30 vai rakstot: anita@lasl.com

LASL pārstāves Losandželosā Sanitas Šūmanes kabatas tālruņa numurs: 714-474-1891.

Duets – Daiga Petkeviča un Normunds Jakušonoks

Daiga Petkeviča un Normunds Jakušonoks kopš 1995. gada rudens dziedājuši dažādos ansambļos, viņu duets izveidojās 2001. gada maijā. Abi vēlējas saglabāt brīnišķīgās latviešu estrādes dziedātājas Noras Bumbieres piemiņu, iemācoties viņas savulaik dziedātās dziesmas gan sōlo, gan duetā, lielākoties ar Viktoru Lapčenko.

Mūziķu koncertus sākumā ļoti labprāt apmeklēja tie, kuŗu jaunība bija šo dziesmu ziedu laikos, taču Daiga un Normunds vēlējas ar šīm dziesmām iepazīstināt nejauši ieklīdušus jauniešus, pieminot pirmos šo dziesmu dziedātājus. Nu jau dueta koncertus apmeklē arī ļoti daudz gados jaunu cilvēku, kuŗi pazīst gan dziesmas, gan leģendāros dziedoņus Noru Bumbieri un Viktoru Lapčenko. 2007. gada februārī izdots Daigas un Normunda tvarts „Dueti”. Normunds ir viens no Rīgas slavenā literāri mūzikālā kluba „Četri balti krekli” (Vecpilsētas ielā 12) īpašniekiem, un tajā notiek dažādi jauki koncerti, vārdadienu svinības (piemēram, visas Latvijas Normundu), literāri vakari, ballītes u. tml.

Daigu un Normundu visbiežāk aicina dziedāt kāzās, jubilejās un ballēs – visur, kur cilvēki grib kārtīgi izdejoeties un izdziedāties. Tādēļ lieki piebilst, ka repertuārs viņiem ir gana plašs, ikvienai gaumei.

Daigai ir zems, samtainš balss tembrs, viņa dziedājusi jau no bērnības, stāvot aizkulisēs sarīkojumos, ko vadīja viņas māmuļa, Latvijas filharmonijas administratore. Tagad Daiga piedalās labdarības koncertos vecļaužu un bāreņu namos, jo vēlas iepriecināt grūtdieņus, dot viņiem spēku un ticību dzīvei. Brīvajos brīžos Daiga medītē, dodas pastaigās gar jūru. Viņa ir dzīvesdrauga Normunda Jakušonoka labā roka.

Normunds Jakušonoks, dienot bijušās PSRS armijā, mūzicēja kaŗavīru ansablī „Zvaigznīte”. Latvijā viņš ir labi pazīstams, piedalījies vairākās iemīlotās televīzijas izrādēs. 2007. gadā viņš pievienojās slavenajai sešu mūziķu grupai „Bonaparti”, kas 2007. gadā piedalījās Eirovīzijas dziesmu konkursa finālā Helsinkos, dziedot dziesmu itaļu valodā *Questa Notte*. Latvijā mēdz teikt, ka Normundam ir skaļākā baritona balss, un mums būs laime to dzirdēt **14. februārī „Sirsniņu balles” sarīkojumā latviešu namā. Kokteiļstunda plkst. 7.00; plkst. 8.00 koncerts un dejas.**

Sarīkojumu vadīs Dziesma Tetere, Artūrs Rūsis un Edvīns Rūsis.

Visi, kuŗi vēlas labi izklaidēties, aicināti šo sarīkojumu apmeklēt. Ieeja \$25; uzkodas un karstvīns – \$5.

LĪKSMĪBU GARANTĒ. UZ SADZIEDĀŠANOS UN SADEJOŠANOS AICINA

duets

DZĪVĀ MŪZIKA
VISĀM
PAAUDZĒM

Normunds & Daiga

JAKUŠONOKS **PETKEVIČA**

DZĪESMOTS 2009. GADA CEĻOJUMS NO RĪGAS UZ AMERIKAS RIETUMKRASTU

LOS ANGELES 02.14. • SAN DIEGO 02.15. • SAN FRANCISCO 02.21.
SEATTLE 02.28. • PORTLAND 03.01.

ATBALSTA
SINGING FREEDOM FOUNDATION • LOSANDŽELOSAS LATVIEŠU BIEDRĪBA

Pegijas pakalpojumi:
 piedāvāju gatavot cienastu
 un klāt galdus kāzās, piemiņas
 dienās, jubilejās u. tml.
 Var pasūtīt pīrāgus ar speķi
 vai kāpostiem jebkurā laikā un
 jebkuram sarīkojumam;
 par cenu sazināties ar Pegiju
 10405 Irene St. # 304
 Los Angeles, CA 90034
 Tālr.: 310-806-046;
 kabatas tālr.: 310-908-6993
 e-pasts: pegijat@inbox.lv

vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Piedāvāt pakalpojumus var arī tā

Rīgā uz kāda auto pamanīta reklāma

Orange County Plastic Surgery
Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.
 30212 Tomas Suite 275
 Rancho Santa Margarita,
 CA 92688
 Phone: 949-888-9700
www.ocps.com

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā
Kalifornijā, Orange County;
 iespēja nopelnīt 500-700 dol. nedēļā; apmāca tos,
 kuriem šajā darbā nav pieredzes. Lieliska iespēja
 baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt; sīkākas
 ziņas: 949-588-5835 *vai* 949-290-3122
 Kārtīgs darbs un tīrība garantēta!

Galerija
Baltic Crossroads
 3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
 Tālr.: 323-664-6216; kabatas: 818-653-9961
*Grāmatas, rotaslietas, audumi, keramikas
 izstrādājumi, fotogrāfijas, gleznas, grafikas,
 akvareļi, plakāti*
 Galerija atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Latvijā iznākušās grāmatas var iegādāties
 tīmekļa grāmatnīcā: www.kukii.lv
 Jāņa Rozes grāmatnīcā: www.jr.lv
 Valtera un Rapas apgādā: www.valtersunrapa.lv

Pasakas bērniem un pieaugušiem: www.pasakas.net
 Laika ziņas visā pasaulē: [www.wunderground.com/
 global/stations/26422.html](http://www.wunderground.com/global/stations/26422.html)
 Raduraksti baznīcu grāmatās: www.lvva-raduraksti.lv
 Ēdienu receptes: www.receptes.lv

Draudzes Ziņas

Zvaigznes atspīdēšanas jeb Epifānijas laikam

Ak, celies, topi gaismota, Tu Dieva draudze svētā! Tavs Kungs nāk, tevi aprauga, Tam esi saderēta!
Nu gaisma aust, Un laiks ir paust Tā Kunga godu tautām, Vēl dziļai tumsai ļautām.
Vēl zemi apklāj tumsība Un krēsla apsedz ļaudis, Bet Tavas gaismas spožumā Tie jaunu vēsti
paudīs. Jau brīdis klāt Pie Dieva stāt. Nevienam nebūs kavēt, Būs Viņa godu slavēt!

Jānis Neilands

DRAUDZES AMATPERSONAS

Dr. māc. Dāvis Kaņeps: 1927 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039	(310) 621-9572
Priekšnieks Jānis Lejnīeks: 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646	(714) 968-9992
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	(949) 443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

Draudzes dzīves kalendārs 2009. gada janvārim un februārim

4. janvārī plkst. 11.00 Zvaigznes dienas dievkalpojums ar dievgaldu
aizlūgsim par Pitsburgas draudzi (māc. Sarma Eglīte) un Ropažu draudzi

11. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums – kalpos māc. Kārlis Žols
*aizlūgsim par Pertas Sv. Pāvila draudzi (māc. Guntis Balodis)
un par Rozēnu-Staiceles draudzi (māc. Almārs Lavrentjevs)*

18. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums – kalpos māc. Aivars Ozoliņš
*aizlūgsim par Otavas Miera draudzi (prāv. emer. Māris Ķirsons)
un par Rubas draudzi (māc. Valdis Bercs)*

25. janvārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu;
pēc dievkalpojuma pankūku brokastis par labu Gatim Friedolam (sk. „Draudzes Ziņās”)
*aizlūgsim par Oregonas draudzi (māc. Viesturs Bambāns)
un par Rubenes draudzi*

29. janvārī plkst. 7.00 Apelsīnu aprīņķī Bībeles stunda pie Maijas Paegles

1. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums – kalpos māc. Aivars Ozoliņš
*aizlūgsim par Omahas draudzi (māc. Vitauts Grīnvalds)
un par Rucavas draudzi (prāv. Ainārs Jaunskalže)*

8. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu;
ciemoses māc. Anita Vārsberga-Pāža no LELBAs pārvaldes
*aizlūgsim par Oldenburgas draudzi (diak. Laima Urdze)
un par Rudbāržu draudzi (māc. Mārtiņš Samms, evaņģel. Dace Priede)*

15. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums – kalpos māc. Aivars Ozoliņš
*aizlūgsim par Oklandes draudzi (māc. Kārlis Žols)
un par Rūjienas Sv. Bērtuļa draudzi (evaņģel. Edijs Kalekauris)*

22. februārī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu
*aizlūgsim par Ņujorkas draudzi
(māc. Laris Saliņš un Juris Saivars, diak. Indriķis Kaņeps)
un par Sabiles draudzi (evaņģel. Ainārs Kostanda)*

1. martā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu;
pēc dievk. draudzes locekļu gada pilnsapulce

8. martā plkst. 11.00 Plkv. O. Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona
piemiņas dievkalpojums

Bet kā lai piesauc to, kam nav ticēts, un kā lai tic tam, par ko nav dzirdēts, un kā lai dzird, ja nav, kas sludina? Un kā lai sludina, ja nav sūtīti? Kā rakstīts: cik brīnīškas ir to kājas, kas sludina labo vēsti! Bet ne visi ir klausījuši evaņģelijam, jo Jesaja saka: Kungs, kas gan ir ticējis mūsu vēstij? Tātad ticība rodas no pasludinātās vēsts, bet vēsts – no Kristus vārdiem. Tad nu es jautāju: vai tiešām tie nav dzirdējuši? Ir gan – pa visu zemi ir izgājusi viņu balss un viņu vārdi līdz pasaules malai. (Rom. 10,14-18)

Mācītāja ievadraksts, 2009. gadu sākot

2009. gada moto: „Kas cilvēkam nav iespējams, tas iespējams Dievam!” (Lk. 18,2)

Šķiet, ka atšķirības starp 31. decembri un 1. janvāri nekad nav šķitušas sevišķi nopietnas. Nekad... izņemot, ja kāds pārspēja savu tuvāko dzeršanas sacensībās Vecgada ballē. Dižam svinētājam tādā gadījumā jaungada pirmais rīts atšķiras no vecgada beigām. Taču parasti viņu neviens pārāk neželos. Lai „lāpās”, kamēr atkal jutīsies „normāli”.

Ielāpus mūsu dievnamam vairs nevar uzlīmēt. Tik, cik to ir, arī būs. Tāpēc man ir nojauta, ka jaunam gadam sākoties, mēs varam paredzēt pārmaiņas mūsu saimnieciskajā dzīvē. „Draudzes Ziņās” jau rakstīju, ka baznīcas remontu projekts nepieciešams, veicināms, un tam vajadzēs daudz līdzekļu, kuŗi tautiešiem būs jāsa-ziedo.

Drīz vien zināsim, cik izmaksās mūsu dievnama uz-labošana. Varbūt vienu otru cenrādis nobaidīs. Bet ar Dieva palīdzību mums būs pa spēkam šo projektu fi-nancēt.

Aiz draudzes robežām ir plaša pasaule. Tai arī sāp

galva un sirds. Tā iedzeļ par daudz, gribēdama aizmirst visas problēmas, bet pamostas bez atrisinājuma. Pa star-pām tā apdauzījusi savus mīļos bērnus. Tagad tā lūdz pretpaģiru zāles. Kam tādas būtu pie rokas?

Daži domā, ka ar lūgšanām vien būs līdzēts. Citi at-met domu par lūgšanām, jo netic, ka ir Viens, kas tās uzklausīs. Vēl citi izsmej tos, kuŗi lūdz. Tie, kuŗi lūdz, arī nevar saprast, kapēc visi nelūdz Dievu, jo Viņam taču viss ir iespējams!

Pasaulei jāizārstējas no tās slimībām. Bet tā nemeklē īsteno ārstu – Jēzu Kristu. Tā labprātāk iedzeļ uz bēdām vai uz priekiem. Galu galā tā neticēs nekam, ja nav, kas parāda, ka Kristus ir dzīvs. Viņš piedzima. Viņš auga. Viņš strādāja. Viņš sevi atdeva. Viņš cieta pasaules dēļ. Viņš mira pie krusta grēka dēļ. Viņš neko nedarīja pa pusei. Dievs Viņu pilnīgi uzmodināja no miroņiem, lai Viņa Baznīca, Viņa draudze būtu vesela.

Lai jums veselīgs gads! Visi veseļosimies caur Kris-tus svētību, ko Viņš pelnījis pie krusta. Ikkatram grēci-niekam, kas grib atgriezties no grēka un nāves! Ja gribi būt vesels un priecīgs, ielāpi neder.

Ziemas sega Sēlijā

Pateicība dažos teikumos

- Pateicamies Jurim Riekstiņam un Jānim Grotem, kuri apgriezta kokus Riverside ielas malā pie dievnama. Paldies par uzņemšanos veikt šo lielo darbu!
- Pateicamies Edvīnam Rūsim par milzu darbu, sagatavojot draudzes Adventa koncerta programmu 7. decembrī, Adventa otrā svētdienā un pieaicinot dziedātājus šim skaistajam koncertam! Paldies Lolitai Ritmanei Matsonei, Brigitai Ritmanei Jameson par pavadījumiem; paldies Dr. Paulam Berkoldam par koŗa dziesmu vadīšanu un sōlo dziesmas dziedāšanu; latvieŗu skolas saimei; sōlistēm un sōlistiem un itin visiem dziedātājiem!
- Pateicamies dāmu komitejai par ziedoto Betlēmes skata miniatūru, ko skolas bērni varēja novietot Adventa koncerta laikā. Paldies Dzintrai Lejniecei par ideju un tās īstenošanu.

Betlēmes skats miniatūrā baznīcā

- Dzintra un Jānis Lejnietki pateicas dāmu komitejai par atbalstu un Lienei Lindei, Karolīnai Lindei, Dacei Taubei un Norai Mičulei par palīdzību pensionāru eglītes sarīkojumā. Adventa pirmajā svētdienā, 30. novembrī, pulcējāmies baznīcas lejas zālē. Pusdienas bija ļoti gardas, dalībnieki aizrautīgi dalījās savās atmiņās par Ziemsvētku notikumiem bērnbā. Visi ar lielu interesi klausījās! Jānis un Dzintra bija šīs eglītes sirds un dvēsele!

Dievnama altāris Latvijas valsts dibināšanas atceres dienas rītā

Latvijas valsts dibināšanas atceres dievkalpojums bija sevišķi labi apmeklēts. Mūs iepriecināja Māra Zommere, Brigita Ritmane-Jameson un Paul Jameson, kuŗi dievkalpojumā mūzicēja. Brigitas dziesma „Manai tautai” Latvijā ir iemīļota, Māra to iejūtīgi nodziedāja, kā arī Imanta Kalniņa komponēto Leonīda Breikša „Lūgšanu”. Paldies visiem trim par debeŗķīgām skaņām!

Ģaros karogus pirms apmēram divdesmit gadiem darināja Tekla Ţergalve. Tekla ŗovasar aizgāja mūŗībā Jelgavā. Tā kā 23. novembris bija Miruŗo piemiņas diena (Baznīcas gada pēdējā svētdiena) pieminējam Teklu kopā ar citiem miruŗiem draudzes locekļiem.

Dievkalpojumu statistika

Datums	dalībnieki	dievgaldnieki	kollekte	skolas saime	zied./pers.
16. nov.	26	17	\$ 230.06	25	\$ 8.85
23. nov	91		\$ 1,214.00	19	\$ 13.34 Valsts svētki
30. nov.	21		\$ 202.00		\$ 9.62 pensionāru eglīte
7. dec.	120		\$ 895.00		\$ 7.46 adventa koncerts
14. dec.	27	16	\$ 354.00	18	\$ 13.11

Dzimumdienas februārī

1. Irēna Zommere
4. Liāna Berkolde, Dziesma Teterē
5. Klitija Kalēja, Ance Trapse
7. Grant Pūrmālis
8. Krista Circene
10. Maruta Ambrose (Taube)
11. Shannon Pūrmālis,
Ruta Rātermane
12. Vita Slaidiņa-Lee
13. Valentīns Miska,
Silvija Putniņa
15. Jānis Zemjānis
16. Andris Ritmanis
17. Aldis Rauda
19. Vineta Bomis
21. Jānis Bitīte, Kārlis Tolks
24. Nonita Priedīte
25. Rīta Daņilova, Jana Freimane
26. Valdis Vītols
29. Eric Smalstīg

Dzimumdienas martā

1. Maija Madison, Richards Teteris,
Vilhelms Zaķis
2. Velga Krūkle
8. Jeanette Banga, Sarīna Ullis
9. Kārlis Pūrmālis
10. Brigita Tešs
12. Laila Reimane
13. Skaidrīte Jacobson
16. Anna Ozoliņa
17. Augusts Lejnīeks
21. Pārsla Blāķis
22. Tamāra Rūse, Līga Svikss (Balode)
27. Tāivaldis Paegle
31. Maija Paegle, Jānis Taube, sr.,
Ariana Vītola

Palīdzēsim Gatim Priedolam

LELBAS Palīdzības nozare lūdz draudzes atbalstīt 19 gadu vecumā paralizēto Gati Priedolu. Cīravā, kas atrodas 13 km no Aizputes, cilvēkiem ar invaliditāti skolā iespējams izmācīties par grāmatvedi. Gatis šajā skolā ir uzņemts. Viņš ļoti vēlējas mācīties, bet līdz šim Aizputē un tās apkaimē nebija piemērotas mācībiestādes. Gatis ir kristīgs cilvēks, ticība viņam daudz palīdzējusi. Skolā jāmācās četri gadi, un braukšanai uz skolu viņam ļoti noderētu auto. Gatim vajadzīgs lietots miniautobuss, piemēram, *Volkswagen Caravelle*. Viegļā automašīna neder, jo tajā nav iespējams iebraukt ar invalidu ratiņiem. Autobusam jābūt aprīkotam ar elektrohidraulisko pacelāju, lai Gatis varētu iebraukt šoferu krēsla aizmugurē. Šoferu krēslam jābūt pagriežamam un rēgulējamam, lai autovadītājs invalīds, ar saviem spēkiem pārsēžoties krēslā, var to pagriezt. Autobusam jābūt ar rokas vadību. Gatim ir bojāti 6-7 kakla skriemeļi un nedaudz traucēta roku darbība. Viņš ieguvījis Eiropas Savienības autovadītāja tiesības braukšanai ar rokas vadības auto. Pielāgotu autobusiņu iespējams iegādāties Vācijā. 2002. gada, tāpat sešus gadus veca autobusiņa iegādei vajag apmēram 17 000 ASV dolāru (12 000 euru jeb 8440 latu).

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Mācītājs Dāvis Kaņeps
1927 Riverside Drive Los Angeles,
CA 90039; Tālr.: 310-621-9572
davis_kaneps@verizon.net

24. janvārī plkst. 12.00
dievkalpojums; pēc dievk. kafijas galds
Draudzes priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123
Tālr.: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com
Kasiere Antra Priede-Bergere
e-pasts: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107
www.sandiegodraudze.com

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:
Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027; DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura